

7/2018

report

**Prostředí podobně
silných protivníků**

Čeští speciálové se účastnili největšího společného cvičení amerických speciálních sil Emerald Warrior 2018

Přesun jednotek doprovázel i příslib ke Dnům NATO

Další konvoj

Boleslavská základna se stala přestupní stanicí při přesunu amerických vojáků přes území České republiky v rámci cvičení Saber Strike 2018. Cvičení je jednou z aktivit, jimiž Aliance reaguje na vývoj bezpečnostního prostředí ve světě a demonstruje svoji soudržnost, pevnost transatlantické vazby a připravenost členských zemí ke kolektivní obraně. Při své zastávce v Boleslavi vojáky přijel pozdravit velvyslanec Stephen King, který informoval přítomné i o zapojení USA do zářijových Dnů NATO.

„Pro Armádu České republiky představuje průjezd významnou příležitostí k poskytnutí podpory našim spojencům a zároveň může odbor vojenské dopravy Agentury logistiky získávat cenné zkušenosti. Celkově zabezpečujeme přejezd stovek kusů techniky, přičemž naši spojenci nemají žádné zvláštní požadavky, ani na poskytnutí stravy a pohonných hmot. Vozidla nepřeváží ostrou munici, pouze cvičnou municí 5, 56 mm Blank,“ uvedl brigádní generál Jaroslav Trakal, ředitel Agentury logistiky, který vojáky a velvyslance na základně přivítal. Pro přítomné bylo nachystáno zázemí v podobě toalet, umývárna a zdrojů pitné vody, ale vše ostatní již bylo v režii US Army. Ta si vezla i vlastní potraviny a pohonné hmoty.

Na počest stého výročí

„Jsem rád, že na počest 100. výročí navázání diplomatických vztahů mezi USA a Československem mohou oznámit, že Spojené státy budou Special Partner Nation Dnů NATO v Ostravě letos v září. Výraznou účast americké armády připravujeme jako důkaz toho, jak moc si ceníme skvělých americko-českých vztahů, stejně jako členství obou zemí

v Severoatlantické alianci,“ uvedl velvyslanec King ve Staré Boleslavi, kde se setkal s americkými vojáky projíždějícími Českem na cvičení v Pobaltí.

Až tisíc vojáků z USA

V uplynulých letech Američané do Ostravy opakovaně poslali například strategické bombardéry B-52H Stratofortress a B-1B Lancer. Divácky atraktivní byly také transportní stroje C-17 Globemaster, obří C-5 Galaxy nebo létající tanker KC-135 Stratotanker. Oznámení o výrazné účasti, navíc jako zvláštní partnerské země, však dává tušit, že letos Američané dorazí ve větším počtu. Dle velvyslance Kinga dorazí až tisíc vojáků s technikou. Koncept zvláštní partnerské země této akce (Special Partner Nation) poprvé organizátoři akce zavedli v roce 2014, kdy se jí stalo Polsko, o rok později pak Švédsko. Ve velkém rozsahu předloni prezentovalo své ozbrojené síly Německo, loňskou partnerskou zemí bylo Slovensko.

Dvě desítky zemí

Organizátoři letos očekávají účastníky ze dvou desítek zemí. Vzhledem k výjimečnosti

letošního ročníku se obrátili na zahraniční partnery s návrhem, aby v rámci svých možností upřednostnili dynamické letové a pozemní ukázky před statickými. Poprvé se na akci bude prezentovat Chorvatsko s akrobatickou skupinou Krila Oluje, a zatím poslední potvrzenou ukázkou je nejmodernější francouzský nadzvukový letoun Rafale. Na statice se letos pořadatelé zaměří na československou historickou techniku, která dostane mimořádný prostor. Návštěvníci se tak mohou těšit na několik desítek kusů historické techniky i replik. Unikátní bude rovněž historický druhoválečný vojenský kemp. Připomene válku, v níž bojovali českoslovenští vojáci jak na západní, tak na východní frontě.

Text a foto: Michal Voska

Na 22. základnu vrtulníkového letectva Biskajská zamířily v sobotu 26. května 2018 tisíce návštěvníků

Den otevřených dveří

Na obzoru se objevil doslova hrozen drobných teček. Ty se postupně zvětšovaly, až nabyly podobu devíti vrtulníků Mi-171 a Mi-24. Takto vypadala jedna z úvodních ukázek Dne otevřených dveří 22. základny vrtulníkového letectva Biskajská, který se konal v sobotu 26. května 2018.

Akci navštívila ministryně obrany Karla Šlechtová, velitel vzdušných sil Armády České republiky brigádní generál Petr Hromek a nejen díky krásnému počasí rekordních třicet tisíc diváků. „Den otevřených dveří se těší velké oblibě. Součástí programu letošního ročníku je připomínka 40. výročí zavedení bitevního vrtulníku Mi-24 do výzbroje armády,“ uvedl velitel základny plukovník Petr Čepelka.

Právě čtyřicáté výročí zavedení bitevních vrtulníků do výzbroje naší armády bylo jedním z významných motivů této akce. První vrtulníky Mi-24D tehdy přistály u 51. vrtulníkového pluku v Prostějově.

Kromě náměšťské vrtulníkové základny se při této příležitosti prezentovaly další letecké a pozemní útvary AČR s rozmanitou vojenskou technikou. Například 15. ženijní pluk zde veřejnosti představil odminovací komplet Božena a pyrotechnický oblek EOD. Svoji techniku představil 25. protiletadlový pluk s obrněným vozidlem Dingo či 102. průzkumný prapor s bojovým vozidlem Kajman a pancéřovým vozidlem Iveco. Nechyběla ani Univerzita obrany Brno, Krajské vojenské velitelství Jihlava, Vojenská policie a Vojenská střední škola Moravská Třebová. O doprovodný program se postaralo vystoupení Vojenské hudby Olomouc a Čestné jednotky AČR, dále ukázka bojového umění Musado nebo výcviku služebních psů a dravců.

Letový program zahájil, kromě již zmíněného hromadného představení vrtulníků Mi-24 a Mi-171, průlet letounů JAS-39 Gripen. Výrazný taktický prvek mělo nasazení předsunutých leteckých návodčích z vrtulníků do prostoru navádění. Na to navázala ukázka úderu vrtulníků Mi-24 na pozemní cíle s pyrotechnickými imitacemi. Tuto část prezentace zakončili vyzvednutí leteckých návodčích z terénu spojené s jejich vzdušným krytím. K vrcholným zážitkům tohoto dne nesporně patřilo vystoupení display pilota s nadzvukovým JAS-39 Gripen. Během dalších letových ukázek mohli návštěvníci vidět představení Knights of the Sky s letounem Fokker Dr. 1, dynamické ukázky vrtulníku Robinson R44 Mi-2, policejního vrtulníku Bell 412, W3A Sokol a letounů Zlín Z-526, Zlín Z-226 a L-29 Delfín. Vše doprovodily seskoky výsadkářů. Pro nejmenší hosty byl připraven skákací hrad, soutěže a různé hry.

Text a foto: Vladimír Marek

Vojáci by měli pocítit rostoucí rozpočet	2
Náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Aleš Opaata představuje své priority	
Screener 2018	6
1 600 vojáků a 290 kusů techniky nejen na Libavé	
Tygři v Poznani	8
Čeští letci z 211. letky z Čáslavi uspěli v soutěži o nejlepší kamufláž	
Paragáni na zemi i ve vzduchu	10
Do cvičení Strong Eagle 2018 se zapojilo 1 500 vojáků 4. brigádního úkolového uskupení	
Změřil síly s americkými vojáky	14
Soutěž o nejlepšího bojovníka Best Warrior Competition 2018	
Prostředí podobné silných protivníků	18
Čeští speciálové se účastnili největšího společného cvičení amerických speciálních sil Emerald Warrior 2018	
Borci to dávají do čtyř minut	20
Ke zdokonalení fyzické zdatnosti využívají příslušníci 4. brigády rychlého nasazení v Zatci překážkovou dráhu podle standardů NATO	
Dělostřelci proti teroristům	22
Intenzivní výcvik vojáků 3. palebné baterie 131. dělostřeleckého oddílu 13. dělostřeleckého pluku z Jinců	
Pod vlajkou OSN	24
Představujeme misi UNOMIG v Gruzii	
O Svatováclavský pohár podruhé na Boleticích	26
Klání v taktické střelbě, které svým stylem a náročností nemá v české armádě obdoby	
Zdravotníci NATO jednali v Praze	28
Zástupci mezinárodních organizací jednali v Praze o vzájemné spolupráci, nových trendech a společných strategiích	
Prezentovala se i naše armáda	30
Přehlídka obranné a vojenské techniky IDEB v Bratislavě představila řadu zajímavých exponátů	
V-280 Valor ve vzduchu	32
Technika a výzbroj	
MANTIS operačně v Mali	35
Technika a výzbroj	
Pět tisíc nových hlavních bojových tanků pro Evropu	36
Technika a výzbroj	
Výročí Dobrušky	38
Vojenská zeměpisná služba slaví sté narozeniny	
Zaměřeno na čtvrt století AČR	40
Vojenské technické muzeum v Lešanech zahájilo svou třidvacátou sezonu	
Příběh hrdinství (a možná i zrady)	44
Odvážná průzkumná operace českých legionářů na italském Gardském jezeře v červenci 1918 skončila šibenicí	
Rukávové znaky	46
Manuál vojenského profesionála	
Období 1989–1992	48
Pohled na služební tělovýchovu a vývoj požadavků tělesné zdatnosti příslušníků armády	

Náčelník Generálního štábu AČR
generálporučík Aleš Opata
představuje své priority

Vojáci by měli pocítit rostoucí rozpočet

Počátkem května letošního roku převzal funkci náčelníka Generálního štábu AČR generálporučík Aleš Opata. Ještě před tím, než uplynulo obvyklých sto dnů hájení ve funkci, jsme ho požádali o rozhovor, ve kterém by představil své úmysly.

S jakými prioritami přicházíte do nové funkce, na co především se hodláte do budoucna zaměřit?

Máme dobře vycvičenou armádu, která však nutně potřebuje posílit a zmodernizovat. Současný nárůst bezpečnostních hrozeb vyžaduje celkový nárůst kapacit a početního stavu. Mé priority je možné rozdělit do pěti oblastí. Prioritu číslo jedna představují

projekty okamžitého dopadu. Vojáci musí cítit na vlastní kůži stoupající rozpočet Armády ČR a to, že se situace začíná měnit k lepšímu. Sem osobně řadím prostředky balistické ochrany, taktickou výstroj a přístroje nočního vidění pro vojáky. Udělám všechno proto, abychom se po roce 2020 už k tomu problému nemuseli vracet a vojáci měli to, co mají mít. Přijali jsme veškerá opatření tak,

abychom tyto záměry splnili. Sem spadají i prostředky C4 ISTAR jako součást modulárního bojového kompletu, ruční zbraně a puška pro přesnou střelbu. Na tyto komodity chcí mít víceleté rámcové dohody tak, abychom materiál mohli průběžně doplňovat. V roce 2020 uděláme vyhodnocení, na jehož základě zjistíme, zda jsme na sto procentech toho, co jsme chtěli.

Jaké jsou ty další priority?

Je to výstavba a modernizace pozemních sil. Na první místo v tomto případě dávám přezbrojení 7. mechanizované brigády na nový typ pásového obrněného transportéru. Jedná se o pokračující prioritu mého předchůdce. V současné době jsme ve stavu, že jsou odevdány specifikace a zpracovává se projektová dokumentace na nákup vozidla. Na tento projekt navazují další projekty v oblasti bojové podpory, mezi něž patří např. dělo NATO ráže 155 mm, obrněná vozidla Titus a vozidla CBRN. S tím souvisí i projekty týkající se vzdušných sil. V tomto případě považuji za klíčový nákup letištních radiolokátorů MADR, nákup vrtulníků a raket krátkého dosahu nebo nákup letounů CASA.

Třetí kategorii představuje výstavba nových schopností AČR. Bez ní se v reakci na nové bezpečnostní prostředí nepohneme dopředu. Jako nosné v této souvislosti vidím zahájení výstavby Velitelství kybernetických a informačních operací, výstavbu praporu HNS v Rakovníku a výstavbu třetího manévrového prvku v podobě výsadkového pluku.

Do čtvrté kategorie mých priorit spadá modernizace systému velení a řízení. Jedná se o jeho adaptaci na komplexní operační prostředí. Moje pátá priorita je posilování rekrutace a nárůst personálu AČR.

Znamená to, že počítáte i s určitou modifikací Konceptu výstavby AČR?

Ano. Tato koncepce (KVAČR) byla schválena vládou v roce 2015. Od té doby se celá řada věcí změnila. Jedná se například o cíle výstavby sil 2017. Na to musíme nějakým způsobem reagovat a tedy novelizovat KVAČR. Na druhou stranu je třeba říci, že nastavený směr výstavby AČR a strategické projekty přezbrojení se měnit nebudou. V druhé polovině roku 2019 plánuji aktualizaci koncepce předložit vládě.

Řešit problémy s výstrojí a balistikou se mnozí snažili již před vámi, vždy to ale skončilo na akvizičním procesu. Má náčelník Generálního štábu vůbec možnost ovlivnit akvizice natolik, aby se mu podařilo splnit toto zadání?

Úlohou náčelníka GŠ není ovlivňovat akviziční proces. Naším úkolem je dát požadavky na materiál, který potřebujeme. Není nic snazšího, než tvrdit, že se nedaří akvizice. Důležité je uvědomit si, že v uplynulých letech rozpočet MO osciloval kolem jednoho procenta HDP. Postupný nárůst finančních prostředků pro AČR nastal až v letech 2017–2018, a to jen v desetinách procent. Nenakupovaly se tedy věci systémově, ale prioritně se řešilo to, co právě chybělo. Teď je situace jiná, rozpočet se zvyšuje. Sekce vyzbrojování a akvizice řeší ročně stovky nákupů. My se s ní snažíme skutečně velice na krátko komunikovat. Jsem přesvědčen, že tyto záležitosti se netýkají jen jí, ale že je to týmová práce celého resortu. Důležité je také říci, že strategické projekty přezbrojení AČR jsou schváleny vládou.

Nejsem samozřejmě naivní a nemyslím si, že všechno vyjde úplně na sto procent. Přesto uděláme maximum pro realizaci těchto klíčových projektů.

Zmínil jste vládní cíl, rozšířit armádu o pět tisíc nových příslušníků. Kdy by podle vás tento cíl měl být naplněn?

Na základě zpracovaných analýz a zájmu uchazečů o službu vojáka z povolání v AČR jsem přesvědčen, že na konci roku 2025 tento počet i mírně překročíme. V současné době se nám v tomto směru daří. Roční rekrutační potenciál představuje zhruba dva tisíce nových vojáků. Přitom přirozená odchodovost je za stejné období nějakých šest set až osm set lidí. Takže se nám daří doplňovat jednotky. Většina z nich, pokud se týče naplněnosti, se přehoupla přes osmdesát procent. Je nám samozřejmě jasné, že demografický vývoj ve společnosti není do budoucna příznivý. Armáda má většinové společnosti co nabídnout. Podpora armády je vysoká, pohybuje se na hranici sedmdesáti procent důvěryhodnosti. Myslím si tedy, že na trhu práce jsme schopni soutěžit.

Jaké konkrétní změny by měl přinést nový systém velení a řízení armády?

Adaptace systému velení a řízení AČR musí přinést především rychlou a flexibilní reakci na budoucí krizové situace. Celý systém velení a řízení musí být robustní a dostatečně flexibilní. Návrat k třístupňovému systému velení a řízení je cesta správným směrem.

Dojte tedy k obnovení Velitelství společných sil?

Ne, společné síly znovu nevzniknou. V uplynulých letech jsme věnovali maximální pozornost

jednotlivým velitelstvím pozemních a vzdušných sil, kde jejich počty na úrovni štábu ještě nepatrně navýšíme. Výrazným způsobem navýšíme schopnosti SOC MO, které se v budoucnu stane plnohodnotným operačním velitelstvím.

Jako jednu z vašich priorit jste zmínil vybudování praporu v Rakovníku. To bude standardní prapor brigády rychlého nasazení?

Ne, bude to prapor zabezpečující úkoly Host Nation Support. Jeden z problémů Armády České republiky je poddimenzovaná logistická podpora. V podstatě nemáme žádnou logistiku 4. úrovně. Takže na základě našich analýz chceme v Rakovníku vybudovat prapor logistické podpory, který bude primárně určen pro tu čtvrtou úroveň a bude zajišťovat podporu poskytovanou hostitelskou zemí.

Jaká bude organizační struktura chrudimského výsadkového pluku, kolik bude mít praporů a kde budou sídlit?

Tento pluk nebude mít žádné prapory. V současné době se nacházíme ve stavu přípravy a analýz této jednotky. Hovořit tedy o nějaké struktuře je předčasné. Až bude schválena, tak se to pochopitelně dozvíte. Tato jednotka bude sloužit k rozšíření portfolia našich sil. Dnes máme dvě brigádní úkolo-va uskupení, čtyřku a sedmičku. Přitom operační tempo a úkoly kladené na tyto jednotky jsou vysoké. Několik let víme, že potřebujeme třetí manévrový prvek. Dlouhodobý výhled pro obranu to zarámoval a řekl, že bychom ho skutečně měli vybudovat. Sníží se tak operační tempo jednotek a vytvoříme portfolio sil, kde budeme mít národní síly okamžité reakce v podobě výsadkové jednotky, která bude

schopna okamžitě reagovat ve velice krátkém čase. Pak budeme mít brigádu lehkého typu, tedy 4. brigádu rychlého nasazení a konečně těžkou mechanizovanou brigádu, tedy 7. mechanizovanou. Díky tomu budeme mít kompletní portfolio sil. Rozšiřování výsadkového praporu na pluk bude pro nás představovat vznik asi osmi set až tisícovky nových tabulových míst.

Kde bude tento útvar dislokován?

V Chrudimi. Stejně jako můj předchůdce generál Bečvář nechci dělat žádné zásadní redislokační změny. V tomto směru chci dělat jen kosmetické úpravy. Pro mne je důležité to, aby armáda byla stabilní a mohla se koncentrovat na stávající posádky tak, abychom jim z hlediska výstavby a rozvoje nemovité infrastruktury mohli věnovat náležitou pozornost.

Jsou ale v Chrudimi dostatečné kapacity pro nějakých třináct čtrnáct set vojáků?

Kdyby tam dostatečné kapacity nebyly, tak bychom to neřešili.

V loňském roce jste se měl možnost seznámit s novými bojovými vozidly pěchoty nabízenými naší armádě. Na první pohled to vypadá, jako kdyby potom nastala určitá pauza. V jakém stavu je nyní tato významná akvizice?

Předně musím říci, že tato akvizice se nezačala. Testování fyzických vozidel jako takové proběhlo v rámci několika týdnů, každopádně nějaký čas zabrala celkem podrobná analýza výsledků testování, kterou prováděl VTÚ v součinnosti s IPT. Závěry pak byly promítnuty v doplňcích již zpracované specifikace, kdy některé technické parametry byly upřesněny. Určitá prodleva byla způsobena rezignací stávajícího vedoucího hlavního projektového týmu, ustavení nového vedoucího a doplnění projektového týmu odborníky primárně z řad příslušníků armády. Je to projekt, který, z hlediska komplexnosti provedení a finanční náročnosti, nemá v historii AČR obdoby. My si jako armáda nemůžeme dovolit podcenit sebeběhemší detail, jenž by komplikoval nejen samotný akviziční proces, ale i budoucí použití těchto bojových vozidel. Budou totiž v užívání 20 až 30 let. Jsem optimistou a věřím, že vše půjde tak jak je naplánováno a vojáci pozemních sil dostanou vskutku špičkovou techniku.

Zmínil jste, že vašim úmyslem je rozšířit chrudimský výsadkový prapor na pluk. Proč dáváte přednost lehké pěchotě, když ostatní armády posilují v posledních letech především těžké typy jednotek s velkou palebnou silou?

Armáda je složitý systém, který musí být vážen jako celek. Jak jsem již zmínil, pozemní

sil v současné době disponují dvěma manévrovými svazky. Při dosažení dalšího milníku v roce 2025 je naším nejdůležitějším cílem dokončit přezbrojení 7. mechanizované brigády na nová BVP tak, aby splnila standard brigády těžkého typu. 4. brigádu rychlého nasazení budeme nadále certifikovat jako brigádu lehkého typu. Toto portfolio jednotek chceme doplnit posledním chybějícím typem – útvarem schopným trvale působit v kategorii národních sil okamžitě reakce (Very High Readiness Force) tak, jak k tomu přistupuje již několik let stále více členských států NATO. Pro základ takového útvaru se svým charakterem nejvíce hodí stávající 43. výsadkový prapor, který bude transformován v pluk.

Váš předchůdce věnoval nemalou pozornost aktivní záloze, zůstane to i jednou z vašich priorit?

Oceňuji každého, kdo se chce stát příslušníkem aktivní zálohy a dobrovolně tak převzme odpovědnost za obranu České republiky. Rozvoj aktivní zálohy představuje určitě jednu z důležitých priorit pro Armádu ČR. Nadšení lidí, kteří se hlásí do aktivní zálohy, je obrovské. Což mimo jiné svědčí o tom, že většinová populace má zájem o obranu vlasti a je schopna tomu obětovat mnohé. Takže i já to vidím jako jednu ze svých priorit.

Někteří lidé mají pocit, že Generální štáb AČR je až příliš zavalen administrativou, a to na úkor řešení koncepčních otázek. Dá se s tímto problémem něco dělat, anebo je to nutná daň?

Generální štáb je administrativou zavalený, protože je to strategický prvek. Je to koncepční orgán, nástroj náčelníka Generálního štábu k řízení AČR. Strávil jsem tři roky na velitelství v NATO, abych zjistil, že ten objem administrativní práce, která se dělá na aliančním strategickém velitelství, je obdobný, možná i větší než u nás. Problém Generálního štábu není koncepční práce, ale spíš mikromanagement a řešení věcí, které nemají naprosto nic společného s GŠ. V této oblasti je jednou z mých priorit decentralizovat odpovědnost. Což znamená posílit odpovědnost velitelů na taktickém

stupni. Posílit odpovědnost velitelů pozemních a vzdušných sil a přenést celou řadu těchto úkolů, které se zpracovávají na Generálním štábu, na další úroveň.

Na druhou stranu je třeba říci, že Generální štáb je v současné době vnímán jako složka pracující na strategických projektech. A to je pravda. Obrovskou pozornost věnujeme zpracování strategických projektů, jako je pořízení nových bojových vozidel, víceúčelových vrtulníků, radarů MADR, děl ráže NATO a dalších zbrojních systémů. Příslušníci Generálního štábu odpracují v této oblasti nepředstavitelné množství času, a to bez ohledu na své volno o večerech, sobotách a nedělích. Děkuji jim za to, že odvádějí obrovský kus práce, abychom požadavky na modernizaci AČR byli schopni realizovat.

Generální štáb plní ale i spoustu dalších úkolů, které nejsou vidět. Jedná se například o operační plánování, přípravu obranných plánů, přípravu misí a řadu dalších věcí. Lidé, kteří něco takového nikdy nedělali, to prostě nepochopí. Když jsem v roce 2009 přišel do Prahy, měl jsem také naprosto jinou představu o této složce. Ale právě tím kariérním postupem jsem došel k poznání, že je to strategický prvek, který se těmito záležitostmi velice intenzivně zabývá. Že tady ne všechno funguje stoprocentně, to víme. Proto také modifikujeme strukturu velení a řízení. Pomoci by měla i decentralizace působnosti a decentralizace zodpovědnosti na nižší stupně. Do budoucna by se to tedy mělo vyvíjet k lepšímu. Generální štáb je v současné době z šedesáti procent tvořen lidmi, kteří za sebou mají bojové nebo operační zkušenosti, postupně přicházejí od bojových jednotek a přinášejí s sebou tolik potřebné know how.

Co ale poměrně velké množství společenských akcí, jichž se musíte zúčastňovat, neodvádí vás to od plnění těch důležitých úkolů?

To určitý problém je. Náčelník Generálního štábu není primárně určen k tomu, aby chořil na všechny společenské akce. Jsou prostě akce, kde musím být a pak jsou akce, na které půjde někdo jiný.

Pokud se mám systematicky věnovat rozvoji Armády ČR, nemohu a nebudu většinu svého času trávit na společenských akcích.

V minulosti jste sehrál významnou roli při rozvoji výcviku. Jak jsme na tom v tomto směru v současné době, je příprava vojáků odpovídající, anebo ji bude potřebovat rovněž modifikovat?

Jsem přesvědčen, že naše taktické jednotky patří k těm velmi dobrým. Jejich problémy se neodvíjejí od způsobu výcviku, ale od jeho zabezpečení. Za desítky let, co byli naši vojáci nasazeni v celé řadě mezinárodních operací, vědí moc dobře, co mají cvičit. Od Balkánu až po Afghánistán získali obrovské zkušenosti. Jsem na ně hrdý, na to, co umí nejen oni, ale i velitelé na těch nejnižších velitelských stupních. Jsem hrdý i na jejich vlastenectví a na vztah k armádě, který mají. Problémy, které je trápí, jsem již zmiňoval – taktická výstroj, balistická ochrana, zabezpečení výcviku. Pokud se týká koncepce výcviku, neříkám, že vše funguje úplně perfektně. Na řadě věcí se ale pracuje.

Armáda by měla mít ještě jedno výcvikové centrum na Doupově. Jak dlouho bude trvat jeho výstavba a co všechno bude obnášet?

Armáda nežije ze dne na den, ale v horizontu střednědobého plánu. Teď se ale bavíme o strategických výhledech. Pokud se týče

A fakta

Generálporučík Aleš Opa se narodil 9. 9. 1964 v Hranicích. Po absolvování Vojenského gymnázia v Opavě vystudoval v letech 1983 až 1987 Vysokou vojenskou školu pozemního vojska ve Vyškově, obor teorie řízení a použití bojových jednotek. Vojenskou kariéru zahájil na různých velitelských funkcích u 4. tankové divize v Jihlavě.

Mezi roky 1994 a 1997 zastával pozice u 4. brigády rychlého nasazení v Havlíčkově Brodě, kde postupně vykonával funkce důstojníka skupiny výcviku mechanizovaného vojska, důstojníka skupiny padákové a výsadkové přípravy a důstojníka výsadkové přípravy.

V roce 1998 se stal zástupcem velitele 43. výsadkového mechanizovaného praporu v Chrudimi, kterému pak v letech 1999 až 2003 velel. Mezi roky 2004 a 2008 byl velitelem 4. brigády rychlého nasazení v Žatci.

V roce 2008 nastoupil do funkce zástupce ředitele a následně také ředitele sekce rozvoje druhu sil – operační sekce MO. V letech 2010 až 2014 dělal zástupce náčelníka Generálního štábu – ředitele Společného operačního centra MO. Následovaly tři roky strávené na území Belgie ve funkci národního vojenského představitele ČR na strategickém velitelství NATO SHAPE v Monsu. Po návratu do vlasti byl ustanoven do funkce zástupce náčelníka Generálního štábu – náčelníka štábu a jmenován do hodnosti generálporučíka. V květnu letošního roku převzal funkci náčelníka Generálního štábu AČR.

Aleš Opa absolvoval Vysokou školu velení a štábu námořní pěchoty ve Virginii, Královskou akademii obranných studií v Londýně a NATO Defence College v Římě.

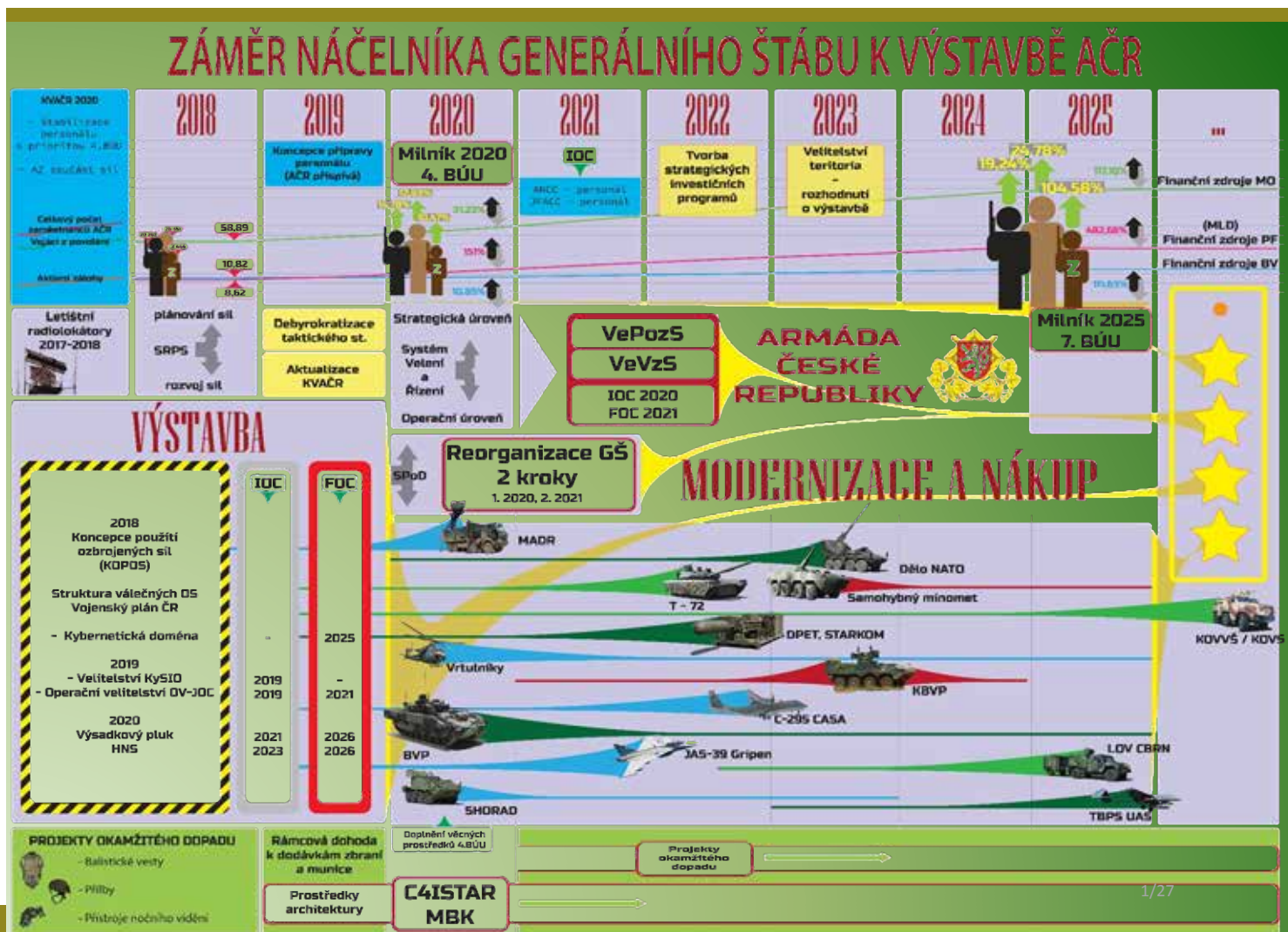
výcvikového centra na Doupově, to je jedna z aktivit, kterou zahájil můj předchůdce. A to z toho důvodu, abychom posílili výcvikové kapacity Velitelství výcviku – Vojenské akademie v regionu sever a severozápad, kde máme nosné jednotky armády. Odpadlo by tak jejich cestování po celé republice. Zatím je to ve fázi příprav a analýz a to jak z pohledu personálu, tak nezbytné infrastruktury. Jedná se ale o priority za horizontem roku 2025. Před tím vším je pro mne zásadní přezbrojení pozemních a vzdušných sil. Až budeme s tímto

hotovi, můžeme plánovat další rozvoj výcvikových kapacit.

V minulosti jste hodně sázel na spolupracovníky, máte kolem sebe ten správný tým na splnění těchto náročných úkolů?

Vždy jsem byl příznivcem týmové práce a na tom se nic nemění. Pokud nebudeme pracovat jako tým, pokud se nebudeme chovat jako tým, niče nedosáhneme.

Text: Vladimír Marek, foto: autor, Radko Janata a archiv

1 600 vojáků a 290 kusů techniky nejen na Libavě

Screeners 2018

Dvoutýdenní cvičení organizované a řízené 7. mechanizovanou brigádou „Dukelskou“ vyvrcholilo na konci května. Primárně bylo zaměřeno na výcvik průzkumných jednotek a příslušníků zpravodajského zabezpečení 7. mechanizované brigády, zahraničních partnerů a dalších jednotek zpravodajského zabezpečení útvarů pozemních sil.

Stejně jako v loňském roce proběhla první polovina cvičení ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá a v druhé polovině se pak cvičící jednotky na týden přesunují do Beskyd, kde proběhla další fáze. Během výcviku na Libavě mají významnou roli přiděleny dva manévrové prapory brigády, simulující „klasický“ konflikt vysoké intenzity mezi dvěma zneprátenými stranami. Těch proti sobě mohlo stát skutečně mnoho, jelikož se cvičení účastnilo více jak 1 600 vojáků s 290 kusy vojenské techniky. Pro srovnání, v loňském roce se cvičení účastnila necelá polovina současných vojáků. Důvodem zapojení praporů je důraz na maximální realističnost výcviku prověřující činnost průzkumu a zpravodajského zabezpečení v průběhu konfliktu vysoké intenzity, ale také

potřeba útvarů pozemních sil cvičit ve větších celcích než četa nebo rota a dosáhnout tak vyšší bojové připravenosti.

Obrana a útok

Manévrové jednotky, jimiž jsou 71. mechanizovaný prapor Hranice a 74. lehký motorizovaný prapor Bučovice, procvičují primárně vedení obrany a útoku. Součinností s průzkumnými orgány a jejich štáby se zase zdokonalují v plánovacím procesu a systému velení a řízení v průběhu defenzivních a ofenzivních operací. Vedle organických jednotek 7. mechanizované brigády je do cvičení zapojena více než dvacítko dalších útvarů Armády České republiky, aktivní zálohy a průzkumníků dalších čtyř zahraničních armád NATO a EU

a národní gardy Spojených států amerických. Pro všechny průzkumné skupiny byl v počátcích vydán rozkaz nadřízeného s koordinačními instrukcemi, následně se zpracovaly a vydaly vlastní bojové rozkazy a jednotky se připravily na zasazení. To proběhlo převážně prostřednictvím vrtulníků Mi-171Š slaněním, nebo seskokem na padáku.

Rozličná technika

Rakouští průzkumníci využili svá lehká obrněná vozidla Iveco, bučovické skupiny průzkumnou verzi vozidla Pandur II a 72. mechanizovaný prapor průzkumníky zasadil na vozidlech BVP-2. Průzkumníci posléze zaujali pozorovací stanoviště, sledovali bojující manévrové prapory a analyzovali činnost

obou bojujících stran. Tím svým velitelům zabezpečili podmínky pro vytvoření detailního a realistického společného obrazu bojiště pro zajištění informační a taktické výhody nad nepřítelem. Na rozdíl od loňského cvičení, kdy na Libavě ve stejném období zažili skutečně extrémní klimatické podmínky v podobě silných dešťů, sněžení a teplot pravidelně klesajících k nule, letos průzkumníkům i ostatním cvičícím počasí více přálo. Přesto před stažením jednotek opět silně zapršelo, s nadsázkou a humorem lze říci asi proto, aby nikomu nebylo líto, že nepromokl. Ihned po stažení průzkumníci uložili materiál a vydali se do stanů míst velení k vyřízení. Nad mapami detailně rozebrali svoji činnost, všechna pozorování.

Přesun do Karolinky

V průběhu následných dnů započal proces přesunu cvičení do obce Karolinka v chráněné krajinné oblasti Beskydy, kde cvičení probíhalo dalších sedm dní. Tentokrát již zhruba v třetinových počtech, s účastí okolo 500 vojáků, bez těžké techniky a s větším důrazem na prověření vzájemné spolupráce armády s integrovaným záchranným systémem a civilním prostředím všeobecně. Pro všechny zúčastněné to znamenalo plnění nových úkolů v novém prostoru operace. Změna tak nastala i pro týmy rozhodčí služby. Tyto systémově sestavené skupiny se pro účely cvičení Screener 2018 plně věnují zasazeným průzkumným a zpravodajským skupinám. Filosofie využití OC/T byla převzata od kolegů z armády Spojených států amerických. Členové rozhodčích týmů, označující se mezinárodním akronymem OC/T (Observer Controller/Trainer), jsou zkušenými rotmistři a důstojníci, kteří nesou odpovědnost za dodržování pravidel rozehry mezi cvičící jednotkou a imitační skupinou, a zároveň poskytují cvičícím zpětnou vazbu ve formě průběžných hodnocení.

Pod kontrolou 24 hodin denně

Rozhodčí plní úkol 24 hodin denně po celou dobu nasazení. Musí být schopen s cvičícími neustále držet krok, včetně např. slanění z vrtulníku při zasazení průzkumné skupiny vzdušnými prostředky. Funkční systém hodnocení byl nastaven tak, aby vytvořil ideální podmínky pro vyhodnocení nejlepší průzkumné a zpravodajské skupiny. Za novou zkušenost rozhodčí považují hodnocení cvičících při provádění netradičních úkolů v civilním prostředí. Výzvou bylo například sledování ilegálních skupin při překračování státní hranice nebo odhalení průzkumné skupiny nepřítele a její následné zajištění Policií České republiky s psovody. Vynikajících výsledků dosáhla i rota aktivní zálohy, která byla schopna strážit místní přehradu jako zdroj pitné vody. Jádrem rozhodčí služby cvičení Screener 2018 tvoří vybraní příslušníci 4. brigády rychlého nasazení, 7. mechanizované brigády, 15. ženijního pluku, 53. pluku průzkumu a elektronického boje, Velitelství výcviku – Vojské akademie Vyškov, Univerzity obrany Brno, ale i zahraničních účastníků cvičení. „Zapojení OC/T je nejen

pro cvičení zásadním přínosem. Ve výsledku totiž umožňuje všem cvičícím uvědomit si vlastní chyby, poučit se z nich a předat získané zkušenosti dalším generacím vojenských profesionálů,“ shrnul význam rozhodčí služby zástupce řídicího cvičení major Jan Komínek.

Příprava na hybridní konflikty

Scénář tzv. fáze IIIb cvičení byl inspirován konfliktem na Ukrajině z roku 2014, kdy nebyl vyhlášen válečný stav a probíhal tzv. hybridní konflikt, také někdy popisovaný jako balancování na hraně války a míru. Někdy také jako Gerasimova taktika, pojmenována podle náčelníka Generálního štábu Ruské federace generála Valeryje Gerasimova. Jedním ze základních faktorů, které 7. mechanizovaná brigáda při plánování výcviku bere v potaz, je právě jeho efektivita a realističnost. V současnosti u této brigády proto nejsou přední výcviková témata zaměřena na povstalecký boj charakterizovaný například koaličními operacemi v Afghánistánu, ale mimo přípravu na konkrétní nasazení v operacích jsou manévrové jednotky a štáby připravovány právě na základě nejaktuálnějších poznatků ze současného dění. Z vojenského hlediska tedy primárně dění ve východní Evropě. V případě fáze IIIb cvičení se jednalo zejména o pokus ohrozit místní přehradu, která slouží jako primární zdroj pitné vody pro celý region. Následně,

když se „červeným“ jednotkám nepodařilo ohrozit vodní zdroj, uchýlili se do školy v Karolince, kde za plného provozu školy zajali část učitelů a požadovali za ně odchod ze země.

Spolupráce s policií

Během obou epizod byla primárně procvičována schopnost spolupráce mezi jednotkami armády a policie, kdy orgány zpravodajského zabezpečení Armády České republiky zabezpečovaly informace pro Policii České republiky, která následně provedla kinetický zásah a v obou případech blíže nespécifikovaného nepřítele zneškodnila. Tyto možnosti využití infrastruktury obce otevřeli nové obzory v oblasti spolupráce mezi armádou a civilní samosprávou. „Konkrétně v případě starostky obce Karolinka paní Marie Chovanečkové a díky jejímu nadšení, patriotismu a energii, s níž armádu podporuje, byla atmosféra při cvičení natolik pozitivní, že při závěrečném nástupu na náměstí vzbudili závěrečné proslovy značné množství emocí jak u vojáků, tak u obyvatel obce Karolinky,“ okomentoval závěrečný nástup, který jen podtrhl atmosféru během celého cvičení, řídicí cvičení Screener 2018 plukovník Jan Zezula.

*Text a foto: mjr. Jan Komínek,
kpt. Ladislav Kabát, rtm. Lucie Stehlíková*

Čeští letci z 211. letky z Čáslavi uspěli v soutěži o nejlepší kamufláž

Tygři v Poznani

V Polsku se konalo již tradiční cvičení elitních „tygřích“ letek NATO Tiger Meet. Za Armádu ČR bylo přítomno několik desítek vojáků z 22. základny vrtulníkového letectva z Náměště nad Oslavou, především pilotů a techniků 221. vrtulníkové letky a z 21. základny taktického letectva Čáslav, primárně z 211. taktické letky. Piloti při již tradičním klání dokazují své znalosti při plánování společných leteckých operací pod taktickým námětem, ale i při pomyslném poměřování sil při odpoledních letech.

Do prestižního cvičení se letos v polské Poznani zapojilo celkem 22 elitních „tygřích“ letek členských a partnerských států NATO. Dohromady 70 letounů a 10 vrtulníků. Jde tak o jedno z největších aliančních leteckých cvičení vůbec. V rámci komplexních misí působil také alianční letoun včasného varování a řízení AWACS. České vzdušné síly na cvičení letos vyslaly čtyři stroje Gripen 211. taktické letky z Čáslavi a dva bitevní vrtulníky Mi-24/35 z 221. letky ze základny u Náměště nad Oslavou. V průběhu dvou týdnů čeští stíhači absolvovali celkem 47 letů, ve vzduchu strávili přes 54 hodin. Létať se denně ve dvou blocích. Dopoledne šlo obvykle o týmové bojové lety zaměřené na využití všech prostředků proti protivníkovi. V těchto hromadných misích, takzvaných COMAO, jde o velké formace letounů i vrtulníků, ve které má každá skupina svou přesně stanovenou úlohu.

Dva týmy

Tygří letky jsou většinou rozděleny do dvou týmů a každý tým musí svůj předem stanovený scénář bojové operace zvládnout co nejlépe. Od naplánování mise, přes samotný let až po konečné vyhodnocení. V odpoledním bloku pak většinou letci sváděli vzdušné souboje proti sobě. Jeden na jednoho, dva na dva. „Piloti mají možnost si ověřit a rozšířit zkušenosti v plánování a provádění taktických operací, kdy plní úkoly v rámci komplexních misí taktického a vrtulníkového letectva připravených až pro šedesát letadel i se zapojením pozemních prostředků protivzdušné obrany,“ konstatoval velitel 211. tygří letky Radoslav Matula. Jeho slova doplnil zástupce velitele 221. letky major Jan Vanický. „Mohli jsme si zde vyzkoušet efektivitu vlastní taktiky vzdušného boje nebo plánování komplexních misí. Velkým přínosem je pro nás sladění operačních postupů

a společný výcvik s ostatními zahraničními vojsky. Během cvičení jsme zároveň zabezpečovali dva letecké dny v Poznani a Wrocławu. Po celou dobu jsme neměli žádnou závadu na technice a vše, co jsme měli odlétat, jsme také odlétali, za což patří dík zejména technickému personálu,“ uvedl major Vanický.

Soška stříbrného tygra

Za splnění dílčích misí, ale i dalších doplňkových disciplín, jako jsou například sportovní hry nebo společenské vystupování, získávají letci body. Soutěží se obvykle v pěti rozličných disciplínách. Nejdůležitější a nejvíce hodnocenou je kategorie „nejlépe létající letka“. Tygří vzhled je porovnáván v soutěži o nejlepší ústroj a originální ztvárnění tygřích symbolů. Svůj důvtip i smysl pro humor musí pak letky prokázat při dovednostní soutěži a fyzickou zdatností zase během tygřích

A fakta

Tradice tygřích letek

Tradice tygřích letek vznikla už za druhé světové války mezi americkými piloty. V 60. letech minulého století se piloti tygřích letek států NATO začali na manévrech setkávat, aby společně procvičili nové způsoby boje, vyměnili si zkušenosti či otestovali stroje kolegů. V současnosti má asociace tygřích letek 24 řádných členů ze 13 zemí NATO a neutrálních států Švýcarska a Rakouska. Česko v elitním klubu zastupuje dříve přerovská 231. letka a po stěhování do Náměště nad Oslavou přejmenovaná 221. letka bitevních vrtulníků Mi-24/35. Právoplatným členem je od roku 2001 a byla vůbec první letkou z bývalého východního bloku, která získala plné členství. O rok později čeští letci v soutěži v Portugalsku zvítězili. V roce 2010 se právoplatným členem stala 211. taktická letka z Čáslavi s Gripeny a hned slavila vítězství.

sportovních her. Nejlepší letka, která sesbírá nejvíce bodů, získá unikátní sošku stříbrného tygra, „Silver Tiger Trophy“. Tu letos vyhrála 313. letka z nizozemského Volkelu s letouny F-16, která zároveň byla oceněna jako nejlépe létající jednotka. Jednu z významných, doprovodných soutěží, tedy cenu za nejlepší kamufláž, letos vyhrál jeden ze strojů Eurofighter Typhoon 74. taktické letky z bavorského Neuburgu. Třetí místo letos obsadil český vlajkový letoun JAS-39 Gripen s motivem věnovaným historii 100 let československého letectví. Autorem motivu je jeden z pilotů 211. letky a náklady na realizaci uhradil výrobce letounů společnost Saab.

Text a foto: Michal Voska

Do cvičení Strong Eagle 2018 se zapojilo 1 500 vojáků 4. brigádního úkolového uskupení

Paragáni na zemi i ve vzduchu

Mnohakilometrové přesuny, útok, obrana nebo padákové výsadky. To jsou jen některé taktické činnosti, které plnili během certifikace příslušníci 43. výsadkového praporu z Chrudimi v rámci cvičení Strong Eagle 2018. V terénu Doupovských hor působili nepřetržitě pět dnů, ve dne v noci s plnou výstrojí a výzbrojí.

„Ve vojenském újezdu Hradiště právě vyvrcholila v rámci cvičení Strong Eagle 2018 téměř roční příprava tisíc pěti set vojáků 4. brigádního úkolového uskupení,“ říká plukovník Roman Náhončík, velitel 4. BÚU a velitel 4. brigády rychlého nasazení. „Hlavním cílem je v rámci certifikace přezkoušet a zdokonalit v jednotlivých taktických činnostech 43. výsadkový prapor z Chrudimi.“

Certifikační cvičení je charakteristické tím, že od zahájení do ukončení certifikace jsou vojáci nasazeni nepřetržitě, ve dne v noci při minimální možnosti odpočinku. „Nejen fyzická, ale i psychická zátěž je součástí každého cvičení. Při tom certifikačním je ale důležité prověřit hraniční psychickou a fyzickou odolnost vojáků,“ upozorňuje velitel 4. brigádního úkolového uskupení. „Na takové situace jsou však paragáni drilováni po celý rok, takže je nepřekvapí.“

Na konvoj útočí bitevní vrtulníky

Kolona vozidel výsadkářů projíždí po komunikaci a při průjezdu posledního vozidla se na horizontu objevují dva nepřátelské bitevní vrtulníky Mi-24. Poslední vozidlo hlásí kontakt. Ve stejný okamžik se ozývá ohlušující rána dvou zásahů, které dopadly na okraj vozovky. Vozidlo nebylo zasaženo, nebezpečí pro projíždějící konvoj však trvá dál. Výsadkáři okamžitě opětně palbu na nízkoletecké vrtulníky ze svých lafetovaných kulometů ráže 12,7 milimetrů na vozidlech Kajman. V krátké době následují další dva nálety Mi-24. Paragáni díky vysoké vycvičenosti a přesným zásahům odrazují vrtulníky od dalších útoků na projíždějící kolonu.

„To byl jeden z mnoha incidentů, které museli výsadkáři během pěti dnů řešit,“ vysvětluje plukovník Náhončík. „Všechno probíhá podle utajeného scénáře a jednotky musí

jednotlivé incidenty řešit při nenadále vzniklé situaci. Štáb brigádního úkolového uskupení vydává rozkazy k provedení nepřátelských incidentů na naše jednotky. Zároveň plánuje, řídí a vyhodnocuje reakci 43. výsadkového praporu. Jednotlivé incidenty probíhají na celém území vojenského újezdu Hradiště, některé na sebe plynule navazují, jiné probíhají současně.“

Výsadkáři mají za sebou už padákové výsadky, dělostřelecký případ, nastřelení logistického konvoje, závalu na vozidle nebo doplnění zásob jednotky ze vzduchu.

Výsadek je první fází operace

„Vztyk! Zakotvit!“ – To jsou povely, které slyší výsadkáři těsně před seskokem z letounu. První pětice výsadku vstává, kotví se k lanu vrtulníku a vyskakuje. Následuje důležitá kontrola vrchlíku, kontrola zámek, orientace

v průletu, orientace vůči zemi a vlastní řízení padáku.

„Výsadkáři musejí v první fázi zvládnout nejen samotný seskok, ale musí správně seskočit i s výsadkovým vakem,“ upozorňuje plukovník Náhončík.

Na plochu je postupně během několika průletů vysazeno kolem třiceti výsadkářů. Po seskoku se musí co nejrychleji i s materiálem přesunout na určené místo. Teprve teď pro výsadkáře nastává chvíle, kdy jednotka začíná operovat a plnit zadané úkoly, kvůli nimž byli vysazeni do prostoru.

Tři kilometry pochodu a eliminace nepřítel

Jeden z taktických úkolů, který musela nasazená jednotka výsadkářů řešit, byl tříkilometrový přesun náročným terénem Doubovských hor. Tím dalším byla eliminace nepřátelského místa velení.

„Vojáci se po seskoku přesunuli do místa plnění operace a rychlým útokem eliminovali nepřátelské místo velení,“ popisuje jeden z incidentů velitel 4. brn a zároveň řídící cvičení plukovník Náhončík. „Jejich úkolem je prohledat dobyté území, eliminovat nepřítele, zajistit důležité dokumenty a mapy a zajistit případné zajatce.“

Jednotka určené místo dobyla během několika minut. Zajistila nalezené dokumenty a mapy, eliminované nepřítele prohledala a kvůli další identifikaci nafotila identifikační znaky nepřítel. Zajistila jednoho zajatce a po zkontaktování s příslušníky Vojenské policie jim ho jednotka předává. Posledním úkolem jednotky bylo zničit dobyté místo.

Po odpálení náloží se jednotka okamžitě stahuje zpátky do prostoru a čeká na další rozkazy z hlavního místa velení.

Vojenská policie zajišťuje zajatce

Před samotným výslechem se musí dodržet všechny náležitosti a formality. Lékařka zajištěného zajatce, který je pod neustálou kontrolou ozbrojených vojenských policistů, vyšetří a všechny zjištěné informace zapíše do dokumentů.

V rámci válečného konfliktu jsou zajatci cenní pro policejní a zpravodajské složky armády.

Vojenská policie v rámci cvičení Strong Eagle 2018 působila v celém prostoru vojenského újezdu Hradiště. Nejenže její příslušníci zajišťují bezpečný průjezd po komunikacích, ale během jednotlivých incidentů uzavírá jednotlivé komunikace a některé její součásti jsou zapojeny přímo do jednotlivých scénářů cvičení.

Na standardy NATO dohlíželo Velitelství Pozemních sil

Na činnost certifikovaného 43. výsadkového praporu během každého incidentu dohlíželi hodnotitelé z velitelství Pozemních sil Armády České republiky. Jejich úkolem bylo kontrolovat jednotlivé postupy a reakce

certifikované jednotky, zda vše probíhá podle podmínek standardů NATO.

Jednotky byly přezkušovány ze schopnosti rozvinování míst velení, plánování a vedení přesunu, plánování a vedení obrany, útoku, schopností jednotek ve vyhledávání a ničení cílů. Velmi důležitou součástí cvičení byly aeromobilní operace, které jsou výsadou 43. výsadkového praporu. „Kromě seskoků do zájmového prostoru na ně čekal i výcvik odstřelovačů, zasazení jednotek do prostoru odpovědnosti, slaňování, přepady, léčky a nečekané incidenty,“ popisuje plukovník Náhončík další součásti výcviku certifikované jednotky.

Roli nepřátelského protivníka představoval 44. lehký motorizovaný prapor z Jindřichova Hradce. I pro ně však byl scénář jednotlivých incidentů utajený. Museli okamžitě reagovat na rozkazy, které jim byly předávány z hlavního místa velení. To řídilo celou operaci na Doupově a navádělo nepřítele na konkrétní místa jednotlivých incidentů.

„Jednotky brigády postupovaly v rámci tohoto cvičení naprosto profesionálně,“ hodnotí závěr cvičení plukovník Roman Náhončík. „Cvičení bylo zaměřeno na kompletní vševojskovou přípravu jednotek, kdy každý voják absolvoval přežití za ztížených podmínek

v neznámém prostředí, přesuny na dlouhou vzdálenost se zátěží, všechny druhy střeleb, a to jak ve dne, tak i v noci, prošel taktickou přípravou, absolvoval orientaci v terénu a zdokonalil se v dalším náročném výcviku.“

Technické zajištění je základ

Tisíc pět se vojáků a stovka techniky. Zabezpečit vše po technické stránce, aby cvičení klaplo na sto procent, není tak úplně jednoduchou záležitostí a skrývá se za tím téměř roční příprava.

Znamená to v první řadě zajistit spojení. Proto spojaři přijíždí na místo mezi prvními. Ale důležité místo tu mají i další podřízené jednotky brigády, které mají na starosti opravu poškozené techniky, přepravu osob, techniky i materiálu na místo určení, zajišťují přípravu a výdej stravy nebo střeží místa velení za pomoci psů a jejich psů. To je jen malý výčet náročných úkolů, které musely plnit podřízené jednotky 4. brigády rychlého nasazení, a to konkrétně Provozní četa pod velením poručíka Jiřího Súlowského a Spojovací rota, které velel kapitán Daniel Kubovič.

**Celoroční příprava
Mnohonárodního praporu
VP NATO vyvrcholila v Brně
závěrečným cvičením**

CAX Sharp Lynx

Celoroční odborná příprava vyvrcholila v Brně závěrečným cvičením CAX Sharp Lynx 2018, které probíhalo na přelomu května a června v Centru simulačních a trenažérových technologií (CSTT). Zúčastnilo se ho celkem 96 vojenských policistů a podílelo se na něm 18 operátorů 7. mechanizované brigády z Hranic a 14 zaměstnanců CSTT.

Cvičení, které probíhalo na moderních simulačních systémech, se zúčastnili Vojenští policisté České republiky, Chorvatska, Polska a Slovenska, ale i příslušníci Národní gardy Spojených států amerických, kteří zde plnili úlohu pozorovatelského a poradního týmu. Cílem bylo procvičit a sjednotit operační postupy při plánování a realizaci zahraničních operací vojenské policie.

Unikátní centrum

CSTT je jedinečné výcvikové zařízení AČR s celoarmádní působností. Využívá tři typy simulací na sofistikovaných systémech pro řízení a vyhodnocování cvičení, které jsou v souladu se standardy a požadavky NATO. Pro provedení operace Sharp Lynx 2018 vytvořilo podmínky s využitím systému OTB, který díky svému velkému rozlišení umožňuje simulaci zcela detailního provádění policejních činností. Cvičení CAX (Computer Assisted Exercise) bylo řízeno pomocí systému JEMM (Joint Exercise Management Module). CSTT běžně spolupracuje s jednotlivými prvky Integrovaného záchranného systému. Při přípravě a provádění simulace bylo využito zkušeností z projektů realizovaných pro činnosti Policie České republiky a asymetrické činnosti plněné v operacích na území Afghánistánu.

Ovlivněno migrační krizí

Námět cvičení odrážel aktuální bezpečnostní situaci na území Evropy ovlivněnou migrační krizí. Smyšlený členský stát NATO – Alfaland – požádal při řešení složité bezpečnostní situace o asistenci a pomoc

Severoatlantickou alianci. Na základě dohody mezi vládou Alfalandu a NATO byla vytvořena dohoda (SOFA) o vyslání koaličního uskupení pro řešení této bezpečnostní krize. Součástí tohoto uskupení je i NATO MNMPBAT. Mnohonárodní prapor si tak mohl vyzkoušet některé prvky stabilizačních operací a úzkou kooperaci s bezpečnostními složkami státu Alfaland. V řadě případů byl dokonce nucen plně nahradit lokální policii. Nesnadným úkolem pro prapor bylo plánování a příprava dokumentace pro vybudování zadržovacího zařízení, které mělo sloužit pro dočasné umístění osob prchajících ze svých domovů v důsledku konfliktu.

Vliv médií

Jedním z důležitých procvičovaných aspektů byla krizová komunikace s médii. V současné době hrají média zásadní roli v utváření názorů na jakoukoli problematiku. V případě bojového konfliktu pak mohou rozhodnout o jeho celkovém vývoji. Negativní postoj obyvatelstva k činnosti prováděné nasazenými koaličními jednotkami lze vyvolat zneužitím informací či nepravdivými zprávami. Jak se s tím vypořádat, jak obstát během interview s novináři – to vše měli za úkol poručice Nikola Hájková, která v praporu zastává funkci informačního důstojníka, a velitel praporu major Radek Ocelka, jenž byl v návaznosti na vzniklé incidenty konfrontován novináři velmi často. Pomocnou ruku jim v této oblasti podala rotmistřyně Bethany Anderson, příslušnice americké Národní gardy Texas, která je specialistkou na vztahy s veřejností.

Roli přebírá Chorvatsko

Jednotka NATO MNMPBAT dostávala každý den zpětnou hodnotící vazbu o kvalitě plnění zadaných úkolů. V den ukončení cvičení, 7. června, byla vydána závěrečná zpráva s detailním vyhodnocením jednotlivých incidentů. Smyslem bylo zejména zasvětit nové příslušníky praporu do projektu, předávat si cenné zkušenosti z mezinárodních operací a naučit se správně komunikovat v mezinárodním prostředí. Nepostradatelnou součástí byli samozřejmě všudypřítomní příslušníci hodnotícího týmu, jejichž konstruktivní kritika je nezbytným předpokladem pro další zvyšování profesionality NATO MNMPBAT. Na sklonku letošního roku převezme předsednictví v řídicí radě projektu NATO MNMPBAT Chorvatsko a bude zodpovědné za naplánování a provedení štábního cvičení praporu s částečným vyvedením vojsk na svém území v roce 2019.

Text a foto: por. Nikola Hájková

Změřil síly s americkými vojáky

Desátník Lukáš Mrocek, příslušník 25. protiletadlového raketového pluku ze Strakonice, se v půlce dubna zúčastnil v americkém státě Nebraska soutěže o nejlepšího bojovníka – Best Warrior Competition 2018. V konkurenci patnácti příslušníků zdejší Národní gardy obsadil výborné druhé místo.

Desátník Lukáš Mrocek je vojákem z povolání od roku 2012. Do armády jej to táhlo od dětství. „Začalo to zájmem o vojenskou techniku, k níž se později přidala historie. Chvilí jsem byl i členem jednoho klubu vojenské historie,“ prozradil na sebe rodák z Bohumína.

Po maturitě na technickém lyceu pracoval dva roky jako logistik ve firmě na výrobu kotlů. „Došlo mi, že v životě chci dělat něco jiného. Proto jsem se přihlásil do armády. Pracovníci rekručního střediska mi tehdy dali na výběr – Lipník, Jince nebo Strakonice. Vybral jsem si Strakonice a nelituji,“ zhodnotil osmdvacetiletý voják svůj životní krok.

Vojenský život má rád

Desátník Mrocek slouží u 252. protiletadlového raketového oddílu ve Strakonických jako operátor protiletadlového raketového kompletu RBS-70. „Vojenský život mám rád a v armádě jsem spokojený,“ řekl o své práci. Má zatím jedno nesplněné přání – účast v zahraniční misi.

Volný čas věnuje sportu a výletům na Šumavu. Alespoň pětkrát týdně chodí běhat,

dvě odpoledne v týdnu pak navštěvuje kurzy anglického jazyka. „Angličtinu jsem se začal učit na základní škole ve třetí třídě, pokračoval jsem v ní i na střední škole. Po nástupu do armády jsem se při mezinárodních cvičeních potkával se zahraničními vojáky. Uvědomil jsem si, že je potřeba neustále se zdokonalovat. Navíc jsem časem zjistil, že mě studium angličtiny baví,“ vysvětlil desátník Mrocek, který dosáhl jazykové úrovně STANAG 2 a pomyslí i na vyšší úroveň STANAG 3.

Druhé místo nečekal

Právě na základě jazykových schopností a fyzických předpokladů byl desátník Mrocek vybrán pro soutěž v Nebrasce. „Do soutěže jsem nastupoval s tím, že to bude dobrá zkušenost a zjistím, jak na tom jsem v porovnání s americkými vojáky. Rozhodně jsem nečekal tak dobré umístění. Je to pro mě velká čest, že jsem mohl takto reprezentovat naši zemi v zahraničí,“ uvedl Mrocek.

Soutěž trvala tři dny a schopnosti účastníků během ní prověřilo sedmáct disciplín. Nejlepší si strakonický voják vedl v běhu na tři míle.

Bodoval při orientaci v terénu ve dne i v noci. Plný počet bodů dosáhl také při střelbě z granátometu M320, z něhož střílel poprvé v životě. „Na začátku jsme dostali tři granáty pro nastřelení. Samotného mě překvapilo, že to stačilo k tomu, abych se do toho dostatečně vpravil,“ doplnil desátník Mrocek. Zajímavou zkušeností pro něj bylo také velet v angličtině podle povelové techniky americké armády.

Soutěž komplikoval silný vítr

Fyzicky nejnáročnější byl pro desátníka Mrocka pochod se zátěží. Vojáci nesli výstroj a výzbroj vážící téměř třicet kilogramů, závod s časem jim navíc ztěžoval silný protivítr. „Během pochodu jsem si říkal, že už bych raději skončil,“ přiznal voják krizový moment v soutěži.

Že může být ještě hůř se ukázalo následující den, kdy Nebrasce zasáhl blizzard (silný, velmi studený vítr, často doprovázený sněžením – pozn. autora). „Ze dne na den spadla teplota z patnácti stupňů na nulu, pocitová teplota činila tak minut deset stupňů. Stačilo se na chvíli zastavit a vítr nás odnášel pryč,“ popsal Mrocek nepříznivé počasí, kvůli kterému byla

zrušena jedna z obvyklých disciplín soutěže – překážková dráha.

Příprava na soutěž

Přípravu na soutěž Lukáš Mrocek nepodceňnil. Přesto měl na ni mnohem méně času než Američané. Trénoval fyziku, oživil si znalosti z topografie, základních řádů a další vědomosti, které by vojáci měli mít. Stejně jako američtí kolegové i on psal esej v angličtině na téma, jaký by měl být správný velitel, a absolvoval pohovor před komisí složenou z vrchních praporčíků (tzv. board). Při něm bylo hodnoceno vojenské vystupování a verbální projev soutěžících, vojáci byli přezkušováni z historie, vojenských předpisů, nauky o zbraních, personálních záležitostech atd. Během přípravy na soutěž využil Mrocek také postřehy od poručíka Václava Bergmana ze strakonického pluku, který se stejné soutěže zúčastnil vloni.

Bojové dovednosti v Nebrasce poměřovalo celkem patnáct příslušníků Národní gardy. Desátník Mrocek byl jediným zahraničním účastníkem. Ačkoliv součástí Národní gardy jsou příslušníci, kteří vojenskou službu nevykonávají jako své povolání, převážná část soutěžících byli profesionální vojáci se zkušenostmi ze zahraničních operací. „Již půl roku před soutěží se vybírají ti nejlepší, kteří splňují fyzické předpoklady a uspějí při dalších

zkouškách. Tito vojáci pak mají šest měsíců na to, aby se na soutěž co nejlépe připravili,“ objasnil desátník Mrocek.

Povzbuzovali se navzájem

Náročná soutěž přesto probíhala v přátelské atmosféře. „Řada vojáků se mezi sebou znala, právě ze společného působení v zahraničních misích. Samozřejmě zde byli favorité, ale žádnou rivalitu jsem nepociťoval. Naopak všichni se navzájem povzbuzovali a fandili si,“ odhalil Lukáš Mrocek zákulisí závodu.

Strakonický voják si z americké Nebrasky přivezl ještě jedno velké poznání. Jak obrovskou úctu mají Američané k vojákům. A to nejen k americkým, ale ke všem. „Ať jsme se kdekoliv objevili, všude nás zdravili a usmívali se na nás. Nebylo to hrané. Američané jsou patrioti a ví, jak nejen jejich vojáci nasazují ve světě své životy. Tohle jsem nikdy nezažil a budu si to dlouho pamatovat,“ uzavřel desátník Lukáš Mrocek.

*Text: kapitánka Jana Samcová,
foto: Národní garda státu Nebraska*

Domino

Za účasti náměstka pro řízení sekce obranné politiky a strategie MO Jakuba Landovského, zástupce náčelníka GŠ AČR brigádního generála Štefana Muránského a dalších hostů se v Praze konalo setkání příslušníků mírových operací Organizace spojených národů.

Vojenskou střední školu – Vyšší odbornou školu Ministerstva obrany letos na jaře úspěšně zakončily dvě třetiny studentů. Slavnostního vyřazení v Moravské Třebové se tak zúčastnilo 59 absolventů denního studia a 16 vojáků v rámci dálkového studia, kteří si za účasti velitele školy plukovníka gšt. Zdeňka Macháčka přezvali maturitní vysvědčení a ocenění za jejich studium.

Osmadvacátá Aviatická pouť Ing. Jana Kašpara přilákala do Pardubic opět tisíce diváků. Ti si na proslulém letišti užívali po oba dny šestihodinový letový program složený nejen z letových vystoupení, ale také z velkoprostorových scén kombinujících pozemní a letové ukázky. Postupně se divákům v programové skladbě představila na pardubické obloze letadla z nejrůznějších období mapující vývoj od průkopnických začátků až po nejmodernější stroje. Nechyběla ani ukázka současné techniky AČR.

Představujeme nového velitele Pozemních sil

Novým velitelem Pozemních sil AČR se v úterý 29. května stal brigádní generál Josef Kopecký, který dosud působil jako velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově. Ve funkci vystřídal generálmajora Štefana Kaletu.

Josef Kopecký se narodil 12. ledna 1964 v Prostějově. Po maturitě na Gymnáziu Jiřího Wolkerova absolvoval Vojenskou vysokou školu pozemního vojska ve Vyškově. Službu zahájil jako velitel čety 15. tankového pluku v Martině. U tankového vojska následně prošel celou řadou funkcí až po zástupce velitele praporu. Po roce 1995 sloužil u mechanizovaného vojska jako zástupce velitele praporu a později velitel praporu. V roce 2009 se stal zástupcem velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově. O dva roky později stanul v čele 7. mechanizované brigády. V prosinci 2015 byl ustanoven velitelem Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově.

Josef Kopecký prošel zahraničními misemi v Bosně a Hercegovině, dvakrát byl v Kosovu, v Afghánistánu působil nejen na velitelství ISAF, ale i jako velitel 10. provinčního

rekonstrukčního týmu v Lógaru. V roce 2004 byl velitelem 4. česko-slovenského praporu KFOR v Kosovu v době rozsáhlých nepokojů. Nastoupil tam krátce předtím jako náhrada za svého nečekaně odvolaného předchůdce. S omezenými prostředky tehdy musel zvládnout situaci nejen ve svém sektoru odpovědnosti, ale i v dalších oblastech vzdálených osmdesát a více kilometrů. „Přesuny se odehrávaly v noci. Kdo někdy velel praporu, ví moc dobře, jak obtížné je řídit ho v těchto podmínkách,“ popisoval později situaci. „Místní Albánci postupovali na barikády takovým způsobem, že před sebou tlačili malé děti. To jsou prostě metody lidí, kteří se neštítí ničeho. Proti tomu se strašně těžko dalo něco dělat. Byl to boj slušného s bandou darebáků. Byl to prostě střet kultur.“

Josef Kopecký si v průběhu služby doplnil vzdělání i na dvou amerických školách. Absolvoval Command and General Staff College Fort Leavenworth v Kansasu a National Defense University, National War College ve Washingtonu.

Text: Vladimír Marek, foto: Radko Janata

Hranická minometná baterie je připravena na misi v Pobaltí

Operace Kungur

Hned dva důležité úkoly v květnu splnili příslušníci 71. mechanizovaného praporu „Sibiřského“. Vyvedení praporu se účastnilo téměř 600 cvičících vojáků a 90 kusů bojové i zabezpečující techniky. V jeho rámci se uskutečnila národní certifikace jednotky 1. úkolového uskupení minometné čety (eFP), která bude nasazena v Lotyšsku a také rotní taktické cvičení s bojovými střelbami 1. mechanizované roty.

Již na polovinu června 2018 je plánováno nasazení 1. úkolového uskupení minometné čety v sestavě kanadského úkolového uskupení eFP (Enhanced Forward Presence) v Lotyšsku. Jádrem této jednotky tvoří příslušníci minometné baterie 71. mechanizovaného praporu Sibiřského. „Tvrdá příprava probíhala po celý uplynulý rok, očekávám, že to bude velmi zajímavá zkušenost pro všechny. Začneme tím, že si v praxi procvičíme kombinovaný přesun přes území jiných států, po železnici a pak po vlastní ose. Poté nás čeká intenzivní a dlouhodobý výcvik v mezinárodním prostředí NATO, kdy v rámci kanadského uskupení budeme jedinými českými zástupci,“ uvedl velitel minometné baterie a současně velitel jednotky v Lotyšsku kapitán Michal Bogdan. V rámci květnového cvičení čekala příslušníky 71. mpr řada náročných zkoušek od takzvaných suchých nácviků nasazení minometů, nácviků zájezdu do palebného postavení a zamíření minometů až po několikeré ostré střelby. Samozřejmě nechyběly ani všechny ostatní vojenské dovednosti a taktické drily.

Střelba ve dne v noci

Při národní certifikaci minometčíky čekala palebná podpora taktického cvičení rotního úkolového uskupení a to jak ve dne, tak v noci. Vyžádaná minometná palba dopadla vždy přesně na určené místo a vojáci tak

prokázali, že jsou na nasazení v zahraničí připraveni. V rámci komplexního polního výcviku uskutečnilo 1. rotní úkolové uskupení dvoudenní operaci Kungur – rotní taktické cvičení s bojovými střelbami. Do sestavy roty kapitána Davida Kremličky byla přidělena tanková četa, současně se mohl spolehnout také na bojovou podporu minometné čety 1. eFP a leteckou podporu bitevního vrtulníku Mi-24. Komunikace v anglickém jazyce s těmito přidělenými posilovými prvky se pro velitele rot již stává běžnou rutinou. V útočné operaci měli vojáci 1. úkolového uskupení za úkol nejprve zastavit postup nepřítele a následně ovládnout stanovené prostory. Na závěr tak lze konstatovat, že 1. mechanizovaná rota všechny prověřované oblasti splnila a dosáhla tak vycvičenosti na úrovni roty. Druhou a třetí rotu obdobná prověrka čeká v červnu letošního roku.

Text a foto: kpt. Radek Hampel

A fakta

V současnosti je v zahraničních misích zhruba 800 českých vojáků, v druhé polovině letošního roku by jich podle návrhu mělo být v zahraničních operacích a v misích už 1 081. V roce 2019 pak 1 191 a v roce 2020 až 1 096 vojáků. V rámci takzvané „předsunutě přítomnosti NATO (eFP)“ v Pobaltí bude v Lotyšsku a v Litvě ještě letos působit až 290 českých vojáků. V příštím roce by také čeští stíhači s pěti letouny Gripen měli opětovně střežit vzdušný prostor pobaltských republik.

Domino

Spojenecký sbor rychlé reakce (ARRC) se zúčastnil česko-britského cvičení velitelství brigády radiační, chemické a biologické ochrany (brchbo) nazvané Yellow Cross 2018 v Kasárnách 6. října v Liberci a na Posádkovém cvičišti chemického vojska Tisá u Děčína a v Liberci-Radčicích. Cvičení se účastnili také vojáci z Kanady, Polska, Velké Británie, Litvy a Dánska.

Velitel Vojenské policie Maďarska brigádní generál Sándor Mergancz a jeho zástupce plukovník Tamás Riczler navštívili na pozvání náčelníka české Vojenské policie Českou republiku.

Mnohonárodní centrum pro koordinaci logistiky (MLCC) ve spolupráci s velitelstvím NATO pro operace (ACO) a Univerzitou obrany ČR pořádalo čtyřtýdenní logistický kurz (General Logistics Introductory Course) na půdě Národní univerzity obrany Ivana Cherniakhovského v Kyjevě. Cílem byla podpora reformy logistiky ukrajinských ozbrojených sil.

Čeští speciálové se účastnili největšího společného cvičení amerických speciálních sil Emerald Warrior 2018

Prostředí podobně silných protivníků

Operátoři 601. skupiny speciálních sil, doplnění o jednotlivce z Ředitelství Speciálních sil a Leteckého odřadu speciálních operací, se účastnili zahraničního cvičení Emerald Warrior 2018. Tento výcvik je organizován US SOCOM (Velitelství pro speciální operace Spojených států amerických) a být pozvaný jako partnerská jednotka speciálních sil není rozhodně samozřejmostí. Jedná se o největší společné (Joint) cvičení amerických speciálních sil, odehrávající se v několika státech na jihu americké federace. Je zaměřené na různé hrozby v celém spektru konfliktu. Letos byl kladen důraz na působení v prostředí podobně silných protivníků, tzv. peer-peer. Češi se účastnili v síle dvou rot posílených o specialisty.

První část cvičení byla vyhrazena především nácvičku FIBUA (Fighting In Built-Up Areas) a CQB (Close Quarters Battle), tedy boji v zastavěných oblastech a boji na krátkou vzdálenost (v budovách). Dále se trénovalo zasazení technikou Fast Rope (na rychlém laně bez jištění) a vyzvednutí vrtulníkem. Partnerskou jednotkou našeho SOTU (Special Operations Task Unit) byl US SF ODA (United States Special Forces Operational Detachment Alpha), s níž byly nácvičky činností zároveň využity jako stmelovací výcvik.

Specialisté JTAC (Joint Tactical Air Controller) – letečtí návodčí prováděli navádění různých typů letadel, která jsou jinak k dispozici pouze v operačním nasazení. Škála navedených prostředků sahala od vrtulníků typu UH-1Y Venom a AH-1Z Viper, přes gunship AC-130W až po stealth stíhačky páté generace F-22 Raptor. Navedení bylo provedeno včetně odhozu ostré munice, čímž se výcvik limitně blížil reálnému působení návodčího v bojovém nasazení.

Další naši specialisté, odstřelovači, měli příležitost k vybroušení střeleckých dovedností na velmi dlouhé vzdálenosti v pouštních oblastech. Dálky sahaly přes jeden kilometr a byly omezeny pouze charakteristickým efektem tetelečího se vzduchu, nazývaným mirage. Další unikátní schopností, kterou si mohli procvičit, byla střelba v zastavěných oblastech, neboli urban sniping. Tato schopnost nabývá své důležitosti s tím, jak se konflikty čím dál více přesouvají do městských a příměstských oblastí.

Ve druhé části již probíhaly kompletní operace, plněné dle zadaných úkolů z nadřízeného SOTG (Special Operations Task Group). Začínaly vždy plánováním, přípravou a schválením bojového rozkazu – CONOP (Concept of Operation). Proběhlo několik operací, které všechny spadaly svým určením do jednoho ze

tří hlavních úkolů speciálních sil – DA (Direct Action), český úderná akce či ofenzivní činnost.

V jedné z misí měli naši operátoři za úkol provést zajetí HVI (High Value Individual). Po nezbytných nácvičkách bylo provedeno zasazení na cíl konvertoplánem V-22 Osprey, a to metodou „Fast Rope on the X“, tedy rychlým lanem přímo na cíl. Po vyčištění objektu a provedení SSE (Sensitive Site Exploitation) se tým vrátil zpět na základnu.

Odlíšným, ale neméně náročným úkolem byla operace na záchranu rukojmí, v angličtině HRO (Hostage Rescue Operation) na vzdálenost stovek kilometrů. Nejprve byl zasazen podpůrný tým tvořený odstřelovači a střelci z kulometů, který se do blízkosti cíle přiblížil skrytě čtyřkolkami ATV a Razor. Po zahlášení týmu, že má vizuální kontakt a dobrou polohu pro podporu, byl zasazen úderný tým. A to znovu na stroji vojákům AČR vzácným – Osprey s natáčecími rotory. V okamžiku vysazení se americký i český tým speciálů dostal do prudkého kontaktu, který byl i díky předem zasazenému podpůrnému týmu zvládnut a určená skupinka mohla dokončit eliminaci zbytků nepřítelů a úspěšnou záchranu rukojmí.

Celé toto cvičení se neslo v duchu až neuvěřitelné realističnosti. Od výše popsaného

výcviku návodčích, až po zabezpečení pomocí ISR (Intelligence Surveillance Reconnaissance) platformy U-28A se špičkovými elektrooptickými pozorovacími senzory a komunikačním vybavením, schopné poskytnout operátorům na zemi i operačnímu středisku video pozorované oblasti v reálném čase. Nevídaná byla také kvalita OPFOR (Opposition Forces), tedy simulace nepřítele, kterou zabezpečovala soukromá kontraktorská firma schopná dokonale nasimulovat nepřítele od mudžahedínů po vyspělé světové potenciální protivníky, a to v rozsahu lidé-zbraně-bojová vozidla.

Účast na zahraničních cvičeních a výcvicích je pro příslušníky 601. skss běžnou součástí jejich přípravy. Stále hledáme do svých řad motivované a odhodlané budoucí operátory (svob. – rtm., por. – npor.), kteří se chtějí rozvíjet a pracovat na sobě. Klademe důraz na potenciál a předpoklady, výcvik již zabezpečíme sami. Nabízíme unikátní služební zařazení, které ti umožní na sobě stále pracovat, účastnit se nejkvalitnějších cvičení a kurzů při nadstandardním ohodnocení. To zahrnuje stabilizační příspěvek a příplatek za činnost speciálních sil, zápočet ve výši 1,5 násobku odslužené doby, maximální výši výsluhových náležitostí (60%) a službu v hodnostech rotmistr – praporčík či v důstojnických hodnostech. Speciální síly se samozřejmě také pravidelně zapojují do bojových operací AČR pod hlavičkou NATO, OSN či mezinárodní koalice.

Text: prap. M. P., foto: archiv 601. skss

Hledáme nejen operátory-bojovníky, ale i různé další štábní a zabezpečovací odbornosti: důstojník štábu, praporčík štábu, specialista (IT/spojař), řidič, kuchař, automechanik, skladník (PHM/výstroj), velitel hospodářské skupiny.

Na stránkách www.601skss.cz se lze dozvědět, co vše je potřeba k prezentaci do výběrového řízení, které se koná 10. – 16. září 2018 (štábní a zabezpečovací funkce pouze první dva dny).

DUM SPIRO SPERO!

Ke zdokonalení fyzické zdatnosti využívají příslušníci 4. brigády rychlého nasazení v Žatci překážkovou dráhu podle standardů NATO

Borci to dávají do čtyř minut

Překážková dráha v Žatci je dlouhá pět set metrů, tvoří ji dvacet překážek a plně odpovídá stanoveným aliančním standardům. Lanové i pevné žebříky, irská lavice, příčné a podélné kladiny, betonová jáma nebo drátěná síť. To je jen malý výčet toho, co všechno musí vojáci zdolat. A to všechno na čas, v kanadách a maskáčích.

„Limity jsou rozdělené podle jednotlivých výkonnostních skupin A, B a C,“ říká kapitán Kamil Wasserbauer, náčelník tělovýchovy 4. brigády rychlého nasazení. „Naše brigáda má skupiny A a B. Ti z ‚áčkové‘ bojové kategorie, tedy výsadkáři a mechanizované jednotky, to dávají do čtyř minut. Mohou se ale vejít do pěti minut. Kategorii B tvoří logistika a podpůrné jednotky, ti mají limit v rozmezí od 4:15 až do 5:10 minut.“

Pokud na dráhu jdou i ženy, vynechávají čtyři výškové překážky – provazový žebřík, šikmou stěnu s lanem, kladinové schodiště a pevný žebřík.

Startuje se provazovým žebříkem

Trať tvoří dvacet překážek při celkové délce 500 metrů. První překážkou je pětmetrový provazový žebřík. „A to není zas tak málo,“ vysvětluje kapitán Wasserbauer. „Voják tu musí překonat respekt a stres z výšky. Žebřík je sice

upevněn k zemi, musí po něm vyšplhat, překonat horizont a po jeho opačné straně seskočit.“

Jednotlivé překážky jsou od sebe vzdáleny minimálně deset metrů. Druhou výzvou jsou dvě výškově rozdílné kladiny. Na první se musí vyskočit a po dotyku země mezi kladinami překonat druhou, vyšší. Třetí překážku tvoří drátěný zátaras. Je to pět pružných drátů, které jsou barevně označeny, aby byla zajištěna jejich dobrá viditelnost. Jednotlivé dráty jsou od sebe vzdáleny v dvoumetrových intervalech a síť se zdolává libovolným stylem přeskočením všech drátů. Po deseti metrech rychlého běhu následuje čtvrtá překážka – drátěná síť. „Síť je vypnutá z nepružného materiálu, jen na začátku a na konci je materiál pružný kvůli bezpečnosti,“ vysvětluje náčelník tělovýchovy. „Délka překážky je dvacet metrů, výška síťe nad zemí je do půl metru a zdolává se lezením nebo plazením.“

Na pátém stanovišti musí cvičenci překonat brod. V délce osmi metrů je pět cylindrických kúlů. Musí se přeskakovat z kamene na kámen a je zakázáno dotknout se země. „Pokud dojde ke kontaktu se zemí, je nutné se vrátit před čáru označující překážku, čas ale stále běží,“ upozorňuje kapitán Wasserbauer. „Tady na té překážce se velmi často stává, že účastníci ztratí stabilitu, rozhodí se a spadnou na celkem lehké překážce.“

Kladinu dát na první dobrou

Třístupňová kladina je šestou překážkou. „Tady je to vloženo o rovnováze,“ konstatuje kapitán Wasserbauer. „Nejnižší kladina je 0,7 metru nad zemí, prostřední 1,5 metru a nejvyšší 2,2 metru. K překonání nejvyšší kladiny jsou povoleny všechny styly a opět tu je pak seskok z nejvyšší příčky do doskočiště. Je potřeba dát to na první dobrou. Pokud se tu voják ‚zakousne‘, už to

nedá. Obvykle padá, případně tu ztratí nejen mnoho sil, když se pažemi zachytí a snaží se vytáhnout tělo nahoru, ale i poměrně dost cenných vteřin.“

Na sedmičce čeká na zdolavatele kladina o celkové délce osm a půl metru. Je metr nad zemí a cvičenec na ni musí naskočit, proběhnout ji po celé délce a na jejím vzdáleném konci seskočit za ochraničující čáru. Opět tu jde o zachování rovnováhy. Další, osmou překážku, je šikmá stěna s lanem. „Výška stěny jsou tři metry, takže je důležité nabrat rychlost, vyskočit na ni dostatečně vysoko jednou nohou a zachytit se horního okraje překážky pažemi,“ líčí náročnost překážky tělocvikář. „Je to překážka, kdy se v první fázi musíte pouze svojí silou dostat na výšku třímetrového horizontu, překonat ho a pak skočit z poměrně vysoké výšky dolů. Tato překážka také nepatří mezi ty oblíbené.“

Koncentrace, fyzická a psychická příprava

Devítkovou nástrahou je vlnovitá kladina. Výška první a třetí kladiny jsou 1,2 metru a volný prostor pod druhou a čtvrtou kladinou je 0,6 metru. Vzdálenost mezi jednotlivými kladinami je 1,6 metru a vyšší se musí libovolným způsobem přelézt a nižší podlézt. „V tuto chvíli už mají za sebou vojáci takových tři sta metrů běhu, takže organismus už je pod určitou fyzickou zátěží,“ informuje kapitán Wasserbauer. „Následuje ale desátá překážka, která je takovým prubiřským kamenem dráhy. Je to irská lavice, před kterou mají téměř všichni respekt. Jsou to dva sloupky s dřevěným trámem ve výšce dvou metrů. Zapojení fyzické a psychické přípravy jde ruku v ruce. Není to jenom o sva-lech a fyzice, je to především o hlavě.“

Nyní už mají cvičenci polovinu dráhy za sebou. Jedenáctou překážkou je tunel s dvěma kladinami. „V tomto případě zdolávají překážku v uzavřeném prostoru, který má zhruba metr, tím musí prolézt,“ popisuje překážku náčelník tělovýchovy. „Překonání překážky má vojákovi pomoci odstranit strach z úzkého neznámého prostoru, když se vzápětí musí rychle zvednout ze země a zdolat překážku s rozdílnou výškou.“

Dvanáctou překážkou je kladinové schodiště. „Je to překážka, která opět prověřuje psychiku,“ konstatuje tělocvikář červených baretů. „Vzdálenost mezi kladinami je 1,45 metru, takže musí skočit. Někdo se opět zakousne, a jakmile se zastaví v pohybu, zdolání další kladiny je velmi těžké.“

Následuje třináctá disciplína, šikmý val a jáma. „Tady už mají za sebou zhruba tři sta padesát metrů,“ kontroluje dráhu kapitán Wasserbauer. „Čtrnáctou překážkou je metrová nízká zeď, kterou téměř všichni zvládají bez problémů. Betonová dvoumetrová jáma je překážkou číslo patnáct. Do té musí skočit a vylézt z ní ve směru běhu. Na hladkém betonu se musí pořádně zabrat a je nutné si uvědomit, že už vbíhají téměř do čtyřstovky. Je to o fyzické síle, ale i o technice.“

A jsme v cíli!

Šestnáctou překážkou je pevný čtyřmetrový žebřík, po jeho překonání se musí účastníci co

nejrychleji dostat po jeho opačné straně dolů. Sedmnáctku tvoří vysoká klasická zeď o výšce 1,9 metru a šířce 0,25 m. „Tady je strašně důležité si vyzkoušet, jak se rozeběhnout, kde si odražením o stěnu pomoci k zachycení se horního okraje a zdolat překážku přelesením,“ vysvětluje dále Wasserbauer. „A blížíme se pomalu do finále. Následuje lomená kladina, kde jde opět o nácvik stability. Pak už čeká cvičence labyrint, kde je to o koordinaci pohybu, aby nenaráželi do stěn, ale aby našli tu nejlepší stopu. Končíme třemi různě nízkými zídkami, kdy se musí zdolat horní úroveň všech tří zídek. No a po doběhnutí jsme v cíli.“

Překážková dráha přispívá k fyzické kondici

Vojáci dráhu musí zvládnout v maskáčích a kanadách, případně s atrapou zbraně, či s ba-tohem. Přesně s takovou výstrojí, jako kdyby plnili úkoly při svém nasazení. „Zásadou ale je, že

všichni účastníci musí předtím technicky zvládnout jednotlivé překážky bez zátěže,“ podotýká kapitán Kamil Wasserbauer. „Mezi jednotlivými prapory pořadíme i soutěže a vždy se snažíme dráhu nějak zatraktivnit. Letos museli vojáci v trojicích zvládnout všechny překážky dráhy se spojenými pneumatikami. Pak už to není o jednotlivcích, ale o práci týmu. I to je pro vojáky bojové jednotky důležité.“

U 4. brigády rychlého nasazení se už poměrně dlouho praktikuje i speciální tělesná příprava, která obsahuje boj zblízka, vojenské lezení, plavání, překonávání překážek a pochody. „Každoroční absolvování výročního přezkoušení pak prověří tělesnou přípravu každého jednotlivce a věřím, že naše překážková dráha a související aktivity přispívají k výborné fyzické kondici příslušníků 4. brigády rychlého nasazení.“

Dělostřelci proti teroristům

Výcvik teroristů probíhá v přísně utajovaných výcvikových táborech. Připravují se tu na válku i na sebevražedné bombové útoky a vychovávají stále nové a nové teroristické útočníky. Po jednom z útoků koaličních vojsk, jimž se podařilo rozbít hlavní výcvikový tábor teroristů, zbylo v prostoru odpovědnosti několik skupinek. Ty narušovaly nastolení míru, obnovu samosprávy a pomocí improvizovaných nástražných systémů znemožňovaly průjezd logistických jednotek, které zásobovaly koaliční základny. Součástí nasazené jednotky jsou i příslušníci 13. dělostřeleckého pluku české armády.

Tak začíná rozehra intenzivního výcviku vojáků 3. palebné baterie 131. dělostřeleckého oddílu 13. dělostřeleckého pluku z Jinců. Po dni na střelnici pokračoval výcvik v prostoru Jineckých Hřebenů taktickou činností a zaměřil se i na boj a ochranu proti improvizovaným výbušným zařízením C-IED (Counter-Improvised Explosive Devices). Bojová hra, jejíž scénář sestavil a účelnými informacemi rozehrával velitel 131. dělostřeleckého oddílu kapitán Jan Fejgl, měla za úkol procvičit jednotku ve vševojskové přípravě s důrazem na bojové drily a problematiku C-IED.

„Naše jednotka byla na území daného státu vyslána na základě rezoluce Rady bezpečnosti OSN s úkolem udržet mír a zabezpečit bezpečný průjezd zásobovacích vozidel prostorem odpovědnosti,“ říká poručík Kriner, velitel nasazené jednotky a zároveň velitel 1. palebné čety 3. palebné baterie.

Jednotka pod palbou

Civilní obyvatelstvo zpozorovalo dvě skupinky ozbrojenců. Velitel čety dostává

z místa velení bojový rozkaz s úkolem prověřit na daném území ALFA přítomnost ozbrojených skupin. Velitel jednotky zasazené do prostoru k plnění operačního úkolu má k dispozici posílenou četu o pěti družstvech. Velitel určí hlídku o síle tří družstev. I když se jedná o výcvik, napětí se dá krájet. Jednotka se pohybuje určeným prostorem, každý člen pozoruje svůj sektor a vše okamžitě vyhodnocuje.

Ozývá se ohlušující rána, následuje střelba. Jednotka se dostává pod palbu čtyř ozbrojenců. Vzhledem k výhodnější pozici teroristů se velitel patroly okamžitě rozhodl neriskovat a stáhnul jednotku z boje. Následuje okamžitě hlášení o incidentu, jednotka se přeskupuje a stahuje se zpět na základnu.

Téměř současně při napadení první patroly je vyslána další jednotka o síle dvou družstev. „Její úkolem je prověřit přítomnost ozbrojené skupiny v prostoru BRAVO,“ popisuje bojové úkoly jednotky kapitán Fejgl. „Jednotka je opět napadena, ale tentokrát byl jednotce vydán úkol protivníka zneškodnit.“

Pyrotechnici – součást týmu

Úder byl rychlý a úspěšný. Po ohledání osob bylo zjištěno několik důležitých informací. „Na základě vyhodnocení informací je jednotka vyslána k propátrání tzv. kešky – místa, kde si povstalci předávají zbraně, materiál pro výrobu IED a další materiál potřebný pro boj s koaličními vojsky,“ pokračuje kapitán Fejgl.

Patrací tým byl úspěšný, kešku našel a místo ohledal. Vojáci museli postupovat velmi opatrně vzhledem k předpokládanému zabezpečení místa improvizovanými výbušnými systémy.

„Jedno C-IED odhalil náš tým u vstupu do objektu,“ konstatuje poručík Kriner. „Objekt jsme zajistili, nebezpečné místo označili a povolali jsme EOD-tým pyrotechniků, který nalezené zařízení zneškodnil.“

Teroristé, kteří přežili, se stáhli, ale byli odhaleni koaliční jednotkou v prostoru Jineckých Hřebenů. Schylovalo se k závěrečnému boji. „Naše jednotka se po vydání rozkazu přesunula do místa poslední zteče,“ konstatoval poručík Kriner. „Příprava specifické schopnosti C-IED musí být zaměřena tak, aby všechny osoby a jednotky vyslané do těchto operací znaly a ovládaly osvědčené postupy v oblasti improvizovaných výbušných zařízení,“ říká kapitán Jan Fejgl ze 131. dělostřeleckého oddílu a také autor celého scénáře. „Proto byl ve scénáři těmto specifickým schopnostem věnován značný prostor.“

Jednotku prověřil silný dešť

Nejdříve vybuchlo nastražené improvizované výbušné zařízení (IED). Pak došlo k přímému boji. To všechno za velmi silného a vytrvalého deště.

„Následovala střelba jednotlivými ranami, ozývaly se výbuchy a oblaka dýmu dávaly závěrečné fázi bojové hry naprostý nádech reality,“ konstatuje kapitán Fejgl. „Fyzicky bylo cvičení velmi náročné. Jinecké Hřebenky jednotka zvládla, proto mohla na jejím vrcholku vztyčit pomyslnou vítěznou vlajku 3. palebné baterie. I přes nepřízeň počasí a ve velmi těžkém terénu dokázali doslova na kost promočení vojáci fungovat jako celek a plnit úkoly v náročných podmínkách. V jednotce působilo i mnoho nováčků, ale i ti se osvědčili a jejich snahu a výkon velmi oceňuji.“

Jednotka v náročném výcviku prokázala sílu a schopnost reagovat na dané úkoly. „Dobyla strategicky důležité místo a umožnila zásobovacím jednotkám volný průjezd, což byl jeden z hlavních úkolů jednotky,“ hodnotí celkový výkon jednotky kapitán Jan Fejgl. „Velmi důležité je i to, že přes velkou nepřízeň počasí veškerý výcvik proběhnul hladce, bez zranění, což byl vzhledem k podmínkám, které panovaly na vrcholku Hřeben, malý zázrak. Potvrdilo se, že tímto druhem výcviku, který je založený na taktické rozehře reálného scénáře, se může procvičit, zdokonalit a nadřilovat mnoho schopností, které naši jednotku reprezentují.“

Text: nrtm. Tomáš Holíš a Jana Deckerová,

foto: nrtm. Tomáš Holíš

Představujeme misi UNOMIG v Gruzii V pekelném ráji

V seriálu, který věnujeme vojenským pozorovatelům OSN, budeme postupně přinášet zkušenosti z jednotlivých misí. Tento konkrétní díl jsme věnovali misi UNOMIG (United Nations Observer Mission in Georgia) v Gruzii. V článku budeme čerpat ze zkušeností podplukovníka Jaroslav Kulíška, dnes již ve výslužbě, a kapitánky Stanislavy Vondráškové.

Mise UNOMIG byla reakcí na konflikt, jenž se rozpoutal mezi Gruzii a Abcházií, která usilovala o odtržení a připojení k Ruské federaci. Jednalo se o jeden z nejkrvavějších konfliktů na území bývalého Sovětského svazu. Mise trvala od roku 1993 do roku 2009.

Vztahy utužovali při oslavách

Kapitánka Stanislava Vondrášková působila v gruzínském Zugdidi od dubna 2006 do dubna 2007. Logistika mise byla zabezpečena prostřednictvím jednotlivých základen. Na nich působili civilní pracovníci OSN, kteří zajišťovali její chod. Na základně byla také opravná aut, která měla na starosti opravy střední náročnosti veškeré techniky, a centrální sklady materiálu. Pozorovatelé byli ubytováni v místních rodinách do vzdálenosti zhruba jednoho kilometru od základny. Pravidlem bylo ubytovávání pozorovatelů

stejných národností ve stejném domě. Ubytovatelé přitom museli splnit určité podmínky, mezi které patřila například oddělená koupelna. Na oplátku OSN zabezpečovala dodávku elektřiny, která v této zemi nebyla v té době samozřejmostí.

Snídaně a večeře pro pozorovatele zajišťovala za poplatek většinou rodina, u níž byli ubytováni. Obědy si pak pořizovali buď v místních obchodech a na trzích, nebo využívali restauraci na místní základně. „Vztahy s rodinou, ve které jsem byla ubytována, byly často utužovány prostřednictvím rodinných oslav, při nichž se mi podařilo ochutnat mnohé gruzínské speciality. Z mého hlediska patřilo k nejchutnějším chačapuri (místní sýr uvnitř kynutého těsta), laváš (chléb) a čurčchela (lískové ořechy navlečené na provázku a namáčené v tuhnutí směsi z vinných hroznů),“ vysvětluje Stanislava Vondrášková.

Pro přepravu používali pozorovatelé pancéřová vozidla OSN. Při plnění úkolů civilně vojenské spolupráce CIMIC pak neobrněná terénní vozidla. V této technice byly již zabudovány spojovací prostředky.

Oprava tuberkulózní nemocnice

„V době mého pobytu byl v této oblasti relativní klid. Pouze jednou došlo k neočekávanému přeskupení gruzínských sil na hranicích s Abcházií. Výjimečně docházelo na hranicích mezi Gruzii a Abcházií také k výbuchům vozidel,“ zdůrazňuje pozorovatelka. „První tři měsíce jsem jezdila na patrole v horské oblasti podél hranic severně od Zugdidi. Po místních obcích jsme zjišťovali bezpečnostní situaci, a to formou dotazování u občanů, státní správy a odpovědných ozbrojených sil.“

Zbýlých devět měsíců působila v týmu CIMIC, který jednal s civilními zahraničními i místními neziskovými organizacemi, zprostředkovával mezinárodní pomoc do škol a školek. Jednou týdně chodila vyučovat anglický jazyk v místní škole. O tento způsob výuky byl enormní zájem, jak ze strany učitelů, tak ze strany žáků.

Jedním ze stěžejních projektů byla oprava tuberkulózní nemocnice v Zugdidi. Tento projekt vyplnil kapitánce Vondráškové nemalou část volného času. „Dohled nad ním jsem brala trochu osobně. Oprava střechy budovy a jednoho patra místními firmami ukázala značně rozdílný pohled na kvalitu odvedených prací z hlediska gruzínských firem a mého středoevropského názoru,“ dodává s úsměvem.

Během patrol se na jedné straně setkala s úžasnou pohostinností místních lidí. A to, i když sami neměli co do úst. Na druhou stranu se ale setkávala i se snahou vyhnout se komunikaci se složkami OSN. Bylo to způsobeno především dlouhodobým neřešením některých regionálních specifik. Při předávání humanitárních darů zažila obrovskou bezprostřednost. Téměř při každém takovém aktu bylo naší milou povinností společně s kolegy zhlédnout kulturní vystoupení dětí. Jednalo se většinou o tradiční gruzínské tance, které svou choreografií vyjadřují hrdost příslušníků gruzínského národa.

Bůh jim dal část ráje

Jako asi každého, také ji okouzila místní příroda, která v evropském prostředí nemá obdoby. „Během svého pobytu jsem přijala za vlastní gruzínské vysvětlení nádhery jejich země. Když Bůh přiděloval jednotlivým národům jejich země, Gruzínci se věnovali slavení, což je dodnes poměrně obvyklá činnost. Druhý den po vystřízlivění žádali marně Boha o jejich zemi. Poukazovali na to, že oslavovali právě jeho, a tak se Bůh rozhodl udělit Gruzíncům část svého ráje,“ vysvětluje kapitánka. „Gruzínci jsou hrdí lidé, hodně energičtí a akční, současně bych řekla požitkáři. Často jsme se setkávali s tím, že muži popíjeli a ženy pracovaly na zahrádkách, aby alespoň něco vypěstovali k jídlu.“

Únos jako reakce na atentát

Podplukovník Kulíšek působil ve stejné oblasti v letech 1997 až 1998. Jeho případ patří

k těm mediálně nejznámějším. A to z toho důvodu, že se stal terčem únosu. Dne 19. února 1998 v ranních hodinách došlo k přepadení velitelství sektoru mise UNOMIG ve městě Zugdidi skupinou ozbrojenců. Čtyři pozorovatelé OSN, Jaroslav Kulíšek, Švéd Márten Mölgård a Uruguayci Julio Navas a Ronal García byli zajati a převezeni 25 km východně od města do vesnice Jikhaskari. Únosci, které vedl Gocha Esebua a jeho zástupce Zurab Schonja, patřili ke stoupencům svrženého prezidenta Zviada Gamsachurdii. K jejich požadavkům patřilo zahájení vyjednávání s gruzínskou vládou, stažení ruských sil z Gruzie, propuštění politických vězňů, zastavení vyšetřování pokusu o atentát na prezidenta Eduarda Ševardnadzeho a propuštění všech – v souvislosti s atentátem – zadržených a stíhaných osob. K pokusu o atentát došlo jen o deset dní dříve – 9. února 1998 v hlavním městě Tbilisi.

Kulíšek se díky znalosti ruštiny a velmi dobrým vyjednávacím schopnostem jako mluvčí skupiny dorozumíval s únosci. Rozběhla se intenzivní vyjednávání se zástupci gruzínského parlamentu, vlády a OSN. Dne 22. února byl propuštěn Navas, 25. února po půlnoci Mölgård a během dne pak García. Stejný den zmizela z obklíčeného domu hlava únosců Gocha Esebua a s ním jeho dva nejvěrnější Bejan Gvazava a Ghia Meskhia.

Podplukovník Kulíšek byl uvězněn sám v místnosti, ale podařilo se mu kapesním nožem odstranit visací zámek na okenních mřížích a uprchnout. „Pomalou jsem přešel uličku. Musel jsem otevřít branku, kde pěstovali kukuřici. Měl jsem strach, že to nepůjde bezhluchně, ale štěstí stálo při mně. Pomalu jsem kukuřičným polem přešel k mírnému návrší. Snažil jsem se chovat pokud možno

nenápadně. Každý prudký pohyb mohl upoutat pozornost někoho z únosců,“ popisoval později Jaroslav Kulíšek tyto okamžiky. Přes den se skrýval v čajovníkové plantáži a po setmění se vydal na pochod. Ve tmě ztratil orientaci a dostal se zpátky do vesnice Jikhaskari. „Konečně jsem narazil na nějakou cestu. Ušel jsem po ní asi dva kilometry. Znenadání jsem potkal u jednoho stavení muže s kalašnikovem. Aby to tak byl nějaký gamsachurdiovec, blesklo mi hlavou. ‚Co jsi zač?‘ ptá se muž. Odpověděl jsem mu ‚geros‘, což v mingreliánštině znamená OSN. Nic neříká, a tak sahám po radiostanicí. Přesvědčuji ho, že u sebe nemám zbraň. Volám na štáb. Chtějí vědět, jak se jmenuje vesnice, kde se nacházím. Ptám se muže. Jikhaskari, odpovídá mi,“ líčil svou útekovou anabázi podplukovník.

Pochvala za statečnost a medaile

Únosci se mezitím vzdali. Jaroslava Kulíška čekala mimořádná dovolená, kterou strávil s rodinou. Od prezidenta republiky Václava Havla obdržel písemnou pochvalu za hrdinský způsob jednání ve vypjatých okamžicích zajetí a od ministra obrany obdržel Medaili ministra obrany ČR za službu v zahraničí.

Do Gruzie se podplukovník Kulíšek vrátil 26. března 1998 a dokončil misi. Jen pár dnů po jeho návratu byl během střetnutí s bezpečnostními silami dne 31. března 1998 zastřelen vůdce únosců Gocha Esebua. Ani po skončení mise se ale Jaroslav Kulíšek definitivně nerozloučil s Gruzií. V letech 2000 až 2001 absolvoval ještě jednu misi v této zemi a pokud by to bylo potřeba, tak by i nyní okamžitě na nějakou tu nebezpečnou misi odjel.

Domino

Ve Vyškově se uskutečnila mezinárodní konference vrchních praporčků zemí V4, partnerských států spolupracujících s Ozbrojenými silami ČR v rámci State Partnership Program, NATO ACO a NATO School na téma možností budoucího rozvoje poddůstojnického a praporčického sboru a spolupráce a sdílení kapacit pro přípravu poddůstojníků a praporčků.

Ve věku nedožitých 87 let zemřela plukovnice letectva v. v. Věra Perlingerová, která celý život pracovala v letectví a věnovala se řízení letového provozu. I její zásluhou odborníci vyvinuli pasivní sledovací systém a pojmenovali ho po ní Věra.

Centrum zabezpečení zahraničních operací a mimořádných stavů Pardubice má nové vedení. Do pozice náčelníka byla rozkazem ředitele Agentury personalistiky jmenována podplukovnice Radka Martykánová, která centru od dubna loňského roku velela z pověření.

O Svatováclavský pohár podruhé na Boleticích

Soutěž o Svatováclavský pohár je klání v taktické střelbě, které svým stylem a náročností nemá v české armádě obdoby. To letošní se konalo ve vojenském újezdu Boletice. Pokud chce jeho účastník pomýšlet na dobré umístění, musí skloubit střelecké dovednosti s fyzickou přípravou, schopností soustředit se a pružně reagovat na nečekané situace. Navíc všechny tyto schopnosti musí udržet dlouhodobě na vysoké úrovni. Tato nevědní soutěž je tedy zároveň dokonalou prověrkou připravenosti na reálnou bojovou situaci.

Po loňské premiéře, kdy se střelecká soutěž přesunula po prvních třech ročnících z posádkového města Tábora do jihočeské části Šumavy, přijalo třináct soutěžních dvojic výzvu k získání co největšího množství bodů na celkem čtyřech střelnicích.

„Terčák si děláme sami. Zdejší útvar nám poskytl střelnice s jejich vybavením a hlavně zvedáky. Jednotlivé položky jsme si připravovali ale my. Vyvezli jsme si dostatečné množství terčů a využíváme všeho, co střelnice nabízejí. Navíc se nám letos podařilo získat pro soutěž

i vodní cvičiště Loutka, kde plníme čtyři disciplíny. Atraktivní je pro střelce určitě střelba z raftu a z vody,“ uvedl praporčík Michal Baka, který je duší celé soutěže a sám nejméně 70 procent jednotlivých úloh vymyslí. Přiznává, že soutěž se snaží udělat co nejpříťažlivější. Proto také nenajdete tradiční disciplínu, která by se každoročně opakovala. V tomto případě nejde o to si zastřílet, ale vyzkoušet i taktiku, s níž se při pravidelném střeleckém výcviku vojáci jen těžko setkají. Přitom v boji, v zahraničních misích, může být realitou.

Domino

Letošního ročníku se účastnily týmy z Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově, 7. mechanizované brigády, Vojenské policie a 4. brigády rychlého nasazení. „Soutěží tady nejen zkušení vojáci, ale i ti, kteří jsou na začátku své vojenské kariéry a právě oni mají možnost toho tady hodně získat, zdokonalit se. Je to přece jen soutěž, a tak je možné mnohé opravit, znovu vyzkoušet. Týmy musejí splnit celkem jedenatřicet položek. Dvojice spolu musejí umět komunikovat, rozumět si, doplňovat se, spolupracovat. Právě tudy vede cesta k úspěchu,“ vysvětlil praporčík Baka.

Každý tým při soutěži spotřebuje asi 700 nábojů do útočné pušky a 600 do pistole. Navíc, tak jako každý rok, mají organizátoři pro soutěžící překvapení. Letos si střelci prakticky vyzkoušeli i samopal AK 74, odstřelovací pušku SAKO, či poslední typy útočných pušek BREN, AR 15 a AR 10. Zcela určitě přispěla ke zpestření soutěže i možnost vyzkoušet si brokovnici a zvládnout celou jednu položku s kulometem Minimi.

Oříškem byla prakticky každá položka, kterou museli soutěžící splnit. Na žádnou z nich se nemohly týmy připravit, protože její průběh se vždy dozvěděli z úst rozhodčího. Ten jim vysvětlil, co se od střelců očekává, až těsně před jejím plněním. Jednou z velmi obtížných situací, kterou organizátoři střelcům připravili, bylo najetí do minového pole s osobním automobilem. Poté co došlo k napadení

nepřítelem, museli střelci bleskově reagovat a přitom se pohybovat jen ve vyznačeném úseku, znázorněném kolejiemi od kol v minovém poli. Právě tady se projevila zkušenost a souhra jednotlivých dvojic. Ne každý tým uměl rychle vyhodnotit vzniklou situaci a opětovat palbu podle požadavků rozhodčích. Ti si například vymysleli, aby střelci ničili protivníka i střelbou vedenou zpod podvozku vozidla.

Prubířským kamenem bylo také trefit se útočnou výbuškou do čelního skla autobusu, do něhož museli soutěžící velmi rychle vniknout a poradit si s cestujícími, kteří měli kolem sebe nejrůznější zavazadla.

V soutěži jde samozřejmě o určitou prestiž, ze všeho nejdůležitější je ale jí projít. Vyzkoušet si všechny záležitosti, které pořadatelé připravili. Sáhnout si na pokraj fyzických sil a především si prakticky vyzkoušet, že střelecké umění je spojené s rozvahou.

Ostatně také zástupce velitele 4. brigády plukovník Josef Trojánek, který mezi soutěžící zavítal, uznal, že Svatováclavský pohár by si určitě zasloužil větší pozornost velitelů. Měl by se prý stát součástí plánování akcí nejen u brigády. Kapacita soutěže je až dvacet týmů a tak má před sebou jistě velikou perspektivu. Zvláště když zástupce velitele brigády nabídl organizátorům netradiční střelecké soutěže z titulu své funkce pomoc.

Text a foto: Miroslav Šindelář

Tábor je již pátou posádkou, kde Ministerstvo obrany otevřelo dětskou skupinu. Navštěvovat ji bude dvanáct dětí a jmenovat se bude Roháček. Při této slavnostní příležitosti vojáci ze 42. mechanizovaného praporu také připravili Den otevřených dveří.

Při příležitosti 70 let od vzniku izraelských vzdušných sil se v Tel Avivu uskutečnila konference – IAF Senior Air Conference 2018, které se zúčastnilo 23 velitelů vzdušných sil z celého světa včetně velitele Vzdušných sil AČR brigádního generála Petra Hromka.

Novým velitelem Pozemních sil AČR se stal brigádní generál Josef Kopecký, který dosud působil jako velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově. Ve funkci vystřídal generálmajora Štefana Kaletu, který na této pozici strávil celé dva roky a nyní odchází do důchodu.

Zdravotníci NATO jednali v Praze

Osm desítek delegátů z třiatvace ti členských států Aliance, jedenáct partnerských států a zástupci dalších mezinárodních organizací jednali v Praze o vzájemné spolupráci, nových trendech a společných strategiích. V hotelu International proběhlo čtyřdenní 49. zasedání Výboru náčelníků vojenských zdravotnických služeb států NATO – COMEDS (Comittee of the Chief of Military Services in NATO).

„Na zasedání se aktuálně probírala i účast zdravotnické služby na velkém aliančním cvičení Trident Junction, které se uskuteční na přelomu letošního října a listopadu,“ informoval nás brigádní generál Zoltán Bubeník, ředitel Agentury vojenského zdravotnictví Armády ČR a dodal, že v této souvislosti se řešily koncepční materiály rozvoje a koordinace zdravotnických služeb Aliance v souladu s novými bezpečnostními riziky jako jsou hybridní hrozby, změna bezpečnostního prostředí, informační válka nebo terorismus.

Mezinárodní týmy pro zahraniční operace

Na programu čtyřdenního jednání vojenských zdravotníků byla i celá řada dalších témat. Tradičně to byly otázky spojené s koordinací práce a jednotných postupů zdravotnických služeb jednotlivých armád, aby byla zabezpečena jejich hladká spolupráce v zahraničních operacích.

„Přes všechna řešení aktuálních bezpečnostních rizik ve světě zůstává naším prvořadým úkolem péče o blaho pacienta,“ zdůraznil generál Bubeník. „Velmi živě se diskutovalo i o nedostatku vojenských zdravotnických sil, které by mohly rotovat

v zahraničních operacích. Kvůli nedostatku lékařů i nelékařského personálu Aliance stále více spoléhá na mezinárodní spolupráci. Proto jedním ze zásadních bodů závěrečného dokumentu tohoto zasedání budou odborné podklady a doporučení politickým reprezentacím aliančních států, jak v tomto směru postupovat.“

Delegáti velmi vysoce ocenili příspěvek české vojenské medicíny, kterým napomáhá rozšiřování schopností Aliance. Působení českých zdravotníků v zahraničních misích, v mnohonárodních cvičeních, ale i v mezinárodních strukturách je pro alianční spojení dlouhodobou zárukou spolehlivosti.

Pražské jednání bylo poslední, které se konalo pod vedením generálmajora Jean-Roberta Berniera. Od listopadu 2018 bude po tři roky předsedou COMEDS brigádní generál Zoltán Bubeník, který i nadále bude působit jako ředitel Agentury vojenského zdravotnictví AČR.

„Pro mě je to určitě výzva, ale zároveň naše předsednictví vnímám jako vysoké ocenění České republiky, jejíž prestiž a záruka vysoké odbornosti je v rámci Aliance spojena s prací našich vojenských zdravotníků,“ konstatoval generál Bubeník.

Dekontaminační sprcha, ochranné obleky i biobox

Delegáti si během zasedání prohlédli část zdravotnického vybavení, které čeští zdravotníci používají. „Velmi živě se zajímali o naši polní biologickou laboratoř, kde viděli vybavení pro detekci a identifikaci B agens v improvizovaných podmínkách. Zaujal je i skládací biologický izolátor a seznámili se s naším vybavením pro izolaci DNA a PCR,“ informoval plukovník Radoslav Krupka, zástupce ředitele Vojenského zdravotního ústavu. „Kromě této ukázky jsme jim představili prostředky pro transport pacientů s potvrzenou vysoce nebezpečnou nákazou či podezřením na ni, zajímali se o naše ochranné obleky i o dekontaminační sprchu.“

Text a foto: Jana Deckerová

Domino

Prověření schopností hasičů v prostoru muničního skladu Agentury logistiky

A fakta

Zmíněný blok je součástí série 6 cvičení Capable Fireman and Rescuer. Vychází z konceptu výcviku příslušníků vojenských hasičských jednotek pro rok 2018. To prověřuje nejen obecné dovednosti hasičů, ale zaměřuje se i na klíčové schopnosti velitelů velet a řídit zásah, vytvořit štáb, vést komunikaci a koordinovat situaci s nadřazeným operačním střediskem a jednotlivými úseky a pracovišti.

Boj s korunovým požárem

Vojenské hasičské jednotky v rámci cvičení Capable Fireman and Rescuer – Ammunition Storage 2018, které proběhlo v prostoru muničního skladu Týniště nad Orlicí na konci května, prověřily postupy při hašení malých, ale i rozsáhlých požárů a především pak i koordinaci postupů od oznámení po ukončení operace.

Požár lesního podrostu se díky silnému větru rychle šíří do korun stromů a nekontrolovaně postupuje směrem na muniční sklad. Sucho a vítr pomáhají rychlému šíření požáru korunami stromů směrem ke skladu munice č. 39. Zásahující jednotka je nucena si hned po příjezdu na místo požáru povolat posily cestou operačního střediska. Hasiči vyrazí nejdříve zamezit šíření požáru a ochránit ohrožený sklad munice, následně pak požár lokalizovat a zlikvidovat. Kvůli rozsahu požáru a vysoké spotřebě vody organizují hasiči kyvadlovou dopravu hasební vody a její čerpání z nádrže pomocí cisteren a plovoucích čerpadel. To byl v krátkosti scénář jednoho ze zásahů.

Prověření dovedností

Cílem bylo prověřit a procvičit taktické a operační schopnosti hasičů, velení a řízení jednotek u zásahu 3. stupně i spolupráci různých druhů jednotek. Součástí výcviku byla dále taktická cvičení plnění hasičiho vaku zavěšeného pod vrtulník W-3A Sokol a vyprošťování osob z havarovaného vozidla, dále pak třídění raněných při hromadném postižení osob, záchrana osob z výšky pomocí

speciálních lezeckých technik a školení k nebezpečnosti výbušnin. Celkem se tohoto cvičení účastnilo 114 hasičů a 12 kusů zásahové techniky od 16 vojenských hasičských jednotek Centra zabezpečení munice, leteckých základen, vojenských újezdů a ženijního pluku Armády České republiky.

Potřeba zřízení štábu

Cvičení 3. stupně poplachu nejsou běžná ani pro Hasičský záchranný sbor ČR. Velitel zásahu musel vzhledem k počtu nasazených jednotek zřídit štáb zásahu a skrze něj řídit jednotlivé úseky a pracoviště. Posílení zasahujících jednotek muselo být koordinováno prostřednictvím zřízeného operačního střediska. „Pro mě jako vojenského hasiče bylo velkým přínosem být součástí cvičení 3. stupně poplachu s operačním řízením, kde zasahovalo 12 jednotek požární ochrany najednou,“ uvedl velitel plnicího stanoviště pro doplňování hasební vody do cisteren prap. Martin Koriťák (velitel směny vojenské hasičské jednotky muničního skladu Hostašovice).

Text a foto: plk. Miroslav Heger

Několik tisíc návštěvníků zavítalo na druhý ročník Dne s armádou, který v areálu Výstaviště České Budějovice pořádalo Krajské vojenské velitelství České Budějovice ve spolupráci s jihočeskými vojenskými útvary. Zájemci si mohli prohlédnout přes dvacet kusů vojenské techniky, výstavu fotografií z vojenských misí nazvanou Ten druhý život, nechyběl projekt Ministerstva obrany ČR POKOS (Příprava občanů k obraně státu) či výstavní expozice Československé obce legionářské.

Více než osm desítek příslušníků Aktivní zálohy odboru biologické ochrany Těchonín a stejný počet vojáků, většinou z Agentury vojenského zdravotnictví, se zúčastnilo druhého výcviku aktivní zálohy, který trval deset dnů. První část výcviku byla ve znamení povinné teoretické a vševojskové přípravy. Aktivní záložníci si prohloubili znalosti například z topografie a spojovací a střelecké přípravy včetně ostrých střelb. Nechyběl ani přesun na 15 kilometrů. Druhá část výcviku byla zaměřena na specifika této specializované infekční nemocnice (SIN).

Výcvik, asistence a poradenství (v angličtině pod zkratkou TAA – Training, Assist and Advise), to je v současné době primární úkol několika příslušníků Vzdušných sil AČR nasazených na území Afghánistánu. Jednou z oblastí, kde naši vojáci v rámci mise Resolute Support zanechávají významnou stopu, je realizace výcviku tzv. Afghánských leteckých koordinátorů (Afghan Tactical Air Coordinator – ATAC). Podílí se na něm prostřednictvím představeného leteckého návodčího stávajícího post instruktora.

Přehlídka obranné a vojenské techniky IDEB v Bratislavě představila řadu zajímavých exponátů

Prezentovala se i naše armáda

Obrněné transportéry, stíhací letadla, vrtulníky, vzducholod', houfnice, bojová vozidla, moderní komunikační prostředky a vojenská výstroj. Takovou podobu měl sedmý ročník Mezinárodního veletrhu obranné techniky IDEB 2018, který se od 16. do 18. května konal v Bratislavě. Na ploše 25 000 metrů čtverečních se představilo 170 vystavovatelů z 18 zemí.

K nejzajímavějším exponátům patřily například vysokotlaké nafukovací stany NIXUS, nejnovější verze radaru ReTWIs 5 detekující osoby za pevnými překážkami, inteligentní high-tech terčový systém TrainShot, systém rychlého a tichého rozepínání a zapínání nosičů plátů, dálkově ovládané bezosádkové vozidlo 4x4 UVG-150 Istar, bezpilotní prostředek Predator AX-1, novinka slovenské armády dělostřelecký systém řízení palby Delsys, celá škála obrněných vozidel, komunikační kontejnery a samozřejmě vzducholod' Silwa-Silent Watcher, poskytující kompletní chytré řešení bezhlučného vzdušného monitorování, dlouhodobého sledování, pozorování a průzkumu.

Průzkumná nástavba

Nosným prvkem expozice Armády České republiky byla právě zaváděná výzbroj 53. pluku

průzkumu a elektronického boje. Jeho příslušníci prezentovali ochranný rušič Manpack OS EB poprvé s novou, mnohem komfortnější nosnou konstrukcí. Toto zhruba dvacetikilogramové zařízení nosí jeho obsluha na zádech a s původními nedostatečně polstrovanými popruhy a nepříliš kvalitní zádovou částí se velice rychle pronoslo. Dále pracoviště technické analýzy PrTA, bezpilotní prostředek vzdušného průzkumu Raven RQ-11B DDL a víceúčelové vozidlo Iveco – ISR s průzkumnou nástavbou.

„O naše pracoviště technické analýzy je velký zájem. Návštěvníci, i zahraniční, nás žádali o podrobnější popsání jeho možností. Technika je určena především k elektronickému sledování, které zahrnuje pátrání, lokalizaci, identifikaci a vytěžování rádiových signálů v elektromagnetickém prostředí. To nám umožňuje následnou analýzu a klasifikaci při

srovnávání s již vyhodnocenými signály uloženými v naší databázi. Analýzy pak primárně slouží k zajištění efektivní obrany vlastních sil,“ vysvětlil nadrotmistr Karel Novák z 53. pluku průzkumu a elektronického boje.

S nasazením další techniky, tedy obrněného vozidla s průzkumnou nástavbou, se počítá na exponovaná místa bojiště, kde by byl standardní průzkumný prostředek vystaven neúměrnému riziku především při ostřelování nepřátelskými palebnými prostředky. Cílem je zajistit informace o protivníkovi především v podmínkách asymetrického boje při nasazení sil naší armády v zahraničních operacích.

„Nahoře máme spoustu antén, a tak to na první pohled vypadá jako spojovací prostředek. Máme tam ale také optoelektronická průzkumná čidla. K dispozici máme i bezpilotní letoun Raven. Můžeme využít i rušičku improvizovaných výbušných systémů a je zde

také hlásič ozáření laserovým paprskem," dodal rotný Oldřich Pírek.

Zetor ukázal čtyřkolku

Z podniků, jejichž zřizovatelem je Ministerstvo obrany ČR, měl asi nejrozsáhlejší expozici VOP CZ. Kromě již delší dobu vyvíjeného vozidla rychlého nasazení pro speciální jednotky NIMR RIV a bezsádkového robotického systému UVG TAROS V2 se jednalo například o systém kontroly podvozků motorových vozidel Kerberos 3D Vision či dálkově ovládanou zbraňovou stanicí MGC 01 určenou především pro kulomet NSV 12,7 mm.

Společnost Zetor, známá především výrobou traktorů, neměla v Bratislavě na rozdíl od loňského IDETu ambice na dodávky pásových bojových vozidel (v tomto segmentu je prý v ČR již rozhodnuto). Namísto toho představila v prototypu obrněné taktické vozidlo 4x4 Gerlach. Důvodem byl zájem o tuto techniku ze strany slovenské armády. V nejbližší době by se mělo účastnit vojenských zkoušek pro OSSR.

Společnost BAE Systems prezentovala pancéřované, kloubové, obojživelné vozidlo BvS10, které v současné době absolvuje vojenské zkoušky v rakouské armádě. Je určené pro poskytování celkové provozní podpory tam, kde to jiná vozidla nezvládnou.

Nechyběla německá Puma

Z bojových vozidel pěchoty, která by měla nahradit v naší armádě stávající BVP-2, zde byla vystavena pouze německá Puma. Ta měla ze strojů testovaných v loňském roce v Přáslavicích sice nejvyšší hmotnost 43 tun, avšak díky velice výkonné pohonné jednotce 800 kW a zcela nezávislému podvozku patřila k rychlým vozidlům. Navíc z hlediska balistické ochrany nemá v kategorii bojových vozidel pěchoty zřejmě konkurenci. Vozidlo má například zaručit posádce přežití při výbuchu miny s ekvivalentem 10 kg TNT. V provedení A (váha 31,5 tuny) pancéřování poskytne ochranu proti munici ráže 14,5 mm ze všech směrů, čelo korby dokonce vůči projektilu ráže 30 mm. V maximálním stupni odolnosti je zajištěna ochrana proti kumulativním hlavicím pancéřovek a některých protitankových střel. Výrobce se netajil nemalými ambicemi v připravovaném výběrovém řízení dodávek této techniky pro AČR. Na Slovensku se představil především z toho důvodu, že Ozbrojené síly Slovenské republiky budou v dohledné době potřebovat nové bojové vozidlo pěchoty. Jeho největší handicap, tedy poměrně vysoká pořizovací cena, by mohl v případě početnější výrobní série pro Bundeswehr, naši a slovenskou armádu ustoupit poněkud do pozadí.

I logistici si přišli na své

Z pohledu aktuálních potřeb naší armády byla zajímavá i mobilní kuchyně PK6 (KAGA). Také ta získala cenu Grand Prix. Díky své modulární konstrukci je jí možné přizpůsobit jakékoliv skupině uživatelů při provozu v polních podmínkách. Tento variabilní mobilní

systém je možné přímo na místě rozvinout do třiceti minut. Základní moduly představují troubu na smažení a pečení, dva dvoustěnné tlakové varné kotle o objemu 125 litrů na vaření, baširování, dušení a vaření v páře i konvektomat. Polní kuchyni je možné rozšířit o další, doplňkové moduly na chlazení, hluboké mrazení, nádrž na pitnou vodu a zásobník na termoboxy.

Součástí výstavy byly i dvě mezinárodní konference. Vědecká, věnovaná vojenským a speciálním technologiím ICMT 2018 a kybernetická, zaměřená na oblast kybernetické bezpečnosti a budování nových působností v prostředí ozbrojených sil a bezpečnostních složek.

Text a foto: Vladimír Marek

V-280 Valor ve vzduchu

Dne 18. prosince 2017 se na letišti v texaském městě Amarillo poprvé na krátkou dobu vznesl prototyp nového konvertoplánu V-280 Valor, vyvíjeného společností Bell Helicopter. Ta tak jako první ze dvou konkurentů demonstrovala připravenost stroje, s nímž se chce ucházet o budoucí kontrakty na náhradu dnes používaných vrtulníků Blackhawk a Apache.

V říjnu loňského roku dostala redakce ATM jedinečnou příležitost navštívit výrobní podnik společnosti Bell Helicopter v Amarillu v Texasu. Fotografování tehdy sice nebylo povoleno, ale na vlastní oči jsme tam mimo jiné mohli sledovat i poslední přípravy na první vzlet konvertoplánu V-280 Valor a prohlédnout si speciálně zkonstruovanou plošinu, k níž byl stroj v rámci výkonových motorových zkoušek pevně ukotven. Výrobce už tehdy sliboval jeho brzký zálet a tento slib pak 18. prosince skutečně dodržel.

Náhrada dnešních vrtulníků

Základním impulzem pro vznik Valoru se stal program FVL (Future Vertical Lift) zahájený v roce 2009, v jehož rámci se ozbrojené síly Spojených států, zejména pak US Army, rozhodly vybrat a pořídit novou generaci letecké techniky, jež postupně nahradí stávající vrtulníky. Vzhledem k tomu, že jde o více než dvě desítky různých typů, byl program FVL rozdělen na tři základní hmotnostní kategorie. Nejdále je zatím vývoj v kategorii

střední, zaměřené na náhradu víceúčelových vrtulníků řady UH-60 Blackhawk a bitevních AH-64 Apache. Jen samotná US Army plánuje, že v budoucnu bude muset pořídit kolem 4 000 strojů se svislým vzletem a přistáním, a tak jde pro potenciální dodavatele o naprosto klíčový obchod, který by jim zajistil práci na několik desetiletí.

Ozbrojené síly od nových typů požadují jednoznačně lepší výkony a schopnosti, ať už jde o rychlost, přepravní kapacitu nebo použití moderních technologií v avionice a zbraňových systémech. Do tendru označovaného jako JMR-TD (Joint Multi Role – Technology Demonstrator), který je jakousi první fází FLV s cílem vybrat letadlovou platformu, se zpočátku hlásili čtyři zájemci. Společnost AVX Aircraft s vrtulníkem AVX s koaxiálním uspořádáním rotorů a firma Karem Aircraft nabízející konvertoplán TR36TD však byly záhy vyřazeny, neboť Ministerstvo obrany vyhodnotilo jejich schopnost splnit náročnou podmínku zadání a následnou velkosériovou výrobu jako nedostatečnou.

Do užšího výběru tak postoupily jen dva týmy tvořené předními leteckými výrobci, kteří mají dostatečné zkušenosti, zázemí pro vývoj i výrobní kapacity. Tím prvním je uskupení firem Sikorsky a Boeing, které nabízí vysokorychlostní vrtulník SB-1 Defiant, jenž by stejně jako již otestovaný demonstrátor X-2 měl mít koncepci dvou protiběžných souosých nosných rotorů a zadní tlačné vrtule. Defiant by měl dosahovat cestovní rychlosti kolem 460 km/h a jeho tvůrci věří, že armádu zaujme mimo jiné i tím, že i přes pokročilé technologie a vyšší výkony jde stále o vrtulník nevyžadující při nasazení zásadní změny v provozních postupech, zejména ve srovnání s konkurenční koncepcí strojů s překlopnými rotory.

Právě na koncepci konvertoplánu totiž sází Bell Helicopter, který je druhým kandidátem v soutěži. Je samozřejmě pravda, že zavádění jeho strojů V-22 Osprey do výzbroje US Marine Corps a US Air Force bylo velmi složité, nákladné a dá se říci, že i bolestivé, a tak i když už má dnes flotila Ospreyů za sebou statisíce

nalétaných hodin, stále je tento typ vnímán s určitými rozpaky. Na druhou stranu jeho schopnost svislého vzletu a přistání v kombinaci s rychlostí a doletem turbovrtulového letounu je nepopíratelná a pro uživatele představuje výrazný nárůst operačních schopností. Už při prvním pohledu na nový V-280 je navíc zřejmé, že se konstruktéři z dosavadních zkušeností z provozu V-22 poučili a u Valoru naprostou většinu kritizovaných technických řešení přepracovali.

Nedostatky V-22 odstraněny

Přestože je V-280 Valor zcela novou konstrukcí, výrobce se u něj snažil v maximální míře uplatnit již existující a ověřené technologie. Díky tomu bylo možné zvládnout vývoj v poměrně krátkém čase, a to i přes určité zpoždění proti původnímu plánu. Cena sériově vyráběných strojů ani jejich provozní náklady by se neměly v zásadě nijak lišit od ceny dnešních moderních vrtulníků dané hmotnostní kategorie.

Rozhodujícím faktorem při návrhu draku Valoru byl požadavek US Army na možnost vysazovat malé jednotky bočními dveřmi, které musejí umožnit také instalaci lafety pro palubní střelce. Vojáci požadovali rovněž dostatečně dimenzovaná boční okna, aby při přistání měli přehled o situaci na bojišti, kde mají působit. Naopak zadní nákladová rampa se v této kategorii (Valor je rozměrově menší než Osprey) ukázala jako méně důležitá, a tak do konstrukce nebyla zahrnuta.

Aby se posádka i přepravované osoby mohly kolem stroje bezpečně pohybovat i při spuštěných motorech, muselo být zásadně přepracováno celé pohonné ústrojí. V případě V-22 je totiž jedním z velkých problémů proud horkých výstupních plynů od motorů, který může poškozovat přistávací plochu a v terénu do vzduchu zvedá velké množství prachu a jiných nečistot. Společnost Bell Helicopter proto navrhla řešení, při němž jsou dva konvenční turbohřídelové motory T64-GE-419 umístěné ve fixní poloze v gondolách na koncích křídla a v rozsahu 90° se naklápějí pouze reduktory s třílistými stavitelnými vrtulemi. Kromě odstranění zmíněných nedostatků je jedním z „vedlejších efektů“ také zachování standardních provozních podmínek pro činnost motorů, které ve srovnání s Ospreyem už nemusí pracovat v tak širokém rozsahu poloh. Díky propojení pomocí soustavy hřídelí je zajištěn pohon obou vrtulí i v případě výpadku jednoho z motorů.

Důraz na maximální odolnost a bezpečnost je ale u V-280 patrný v podstatě u všech součástí. Například prvky balistické ochrany jsou již při výrobě integrovány do draku s tím, že pro klíčové systémy zajišťují ochranu před municí do ráže 23 mm. Jednotlivé agregáty a systémy jsou navíc rozmístěny tak, aby zásadní funkce nebylo možné vyřadit jediným zásahem. Mimořádně odolná má být také kabina cestujících a pilotní prostor, jež jsou zesíleny pro případ příliš tvrdého přistání a mají posádku ochránit například i v případě

převrácení konvertoplánu. O odolnosti draku svědčí mimo jiné i to, že výrobce slibuje možnost letu maximální cestovní rychlostí 280 uzlů (odtud označení V-280), tedy 518 km/h i s otevřenými bočními posuvnými dveřmi.

Nové technologie

U letadla s takto sofistikovaným pohonem je víceméně samozřejmostí elektronické řízení FBW (Fly-By-Wire), jehož prostřednictvím jsou ovládány všechny prvky mechanizace pohonného ústrojí, křídla a ocasních ploch ve tvaru písmene V – v tomto případě jde o trojnásobně zálohovaný systém. Za téměř

revoluční lze ale označit vybavení pilotního prostoru. To sice u demonstrátoru zatím ještě odpovídá moderním verzím vrtulníků, jako jsou MH-60 nebo CH-47, v budoucnosti by se ale mělo výrazně lišit.

Společnost Bell Helicopter již představila koncept s jediným velkoplošným multifunkčním displejem s úhlopříčkou kolem dvou metrů, který by pokrýval celou přístrojovou desku před oběma piloty. Ten bude ve skutečnosti tvořit soustava menších obrazovek, jež k sobě budou těsně přilíhat, díky čemuž bude eliminováno riziko výpadku celého systému. Takto by totiž měla být odstavena jen jeho menší

část s tím, že počítače vadný displej rozpoznají a nebudou na něj promítat žádná data potřebná pro let. Díky velikosti obrazovky by se měla do běžného provozu více rozšířit také tzv. syntetická vizualizace. Terén a okolí letadla budou snímány soustavou senzorů pracujících v různých spektrech, což v kombinaci s digitální trojrozměrnou mapou umožní létat bezpečně v členitém prostředí a kolem překážek i v případě nulové viditelnosti.

Zobrazení ale pomůže i v normálních meteorologických podmínkách, neboť piloti uvidí i „skrz“ přístrojovou desku. Samozřejmě pak bude také možnost digitálního zobrazení „klasických“ přístrojů a široká možnost individuálního nastavení. Obdobné funkce má přinést také zcela nový přílbový zaměřovací a zobrazovací systém PADS (Pilot Displayed Aperture System), který umožní výhled i směrem, který by jinak zakrývaly části draku.

Společnost Bell Helicopter již zveřejnila také několik vizualizací ozbrojené verze Valoru, která by měla nést označení AV-280 a měla by nahrazovat bitevní vrtulníky AH-64 Apache. Základní koncepce stroje bude zachována, ponese ale široké spektrum výzbroje. Pod přídí by se tak mělo objevit pohyblivé střeště s kanonem ráže 30 mm a řízená i neřízená protizemní výzbroj by měla být nesena na závěsnících na trupu, případně i na výsuvném odpalovacím zařízení. Velkou předností by se mohl stát prostorný trup, v němž by bez cestujících bylo možné nést větší množství munice než u konvenčních bitevních strojů.

Montáž prvního prototypu byla zahájena v červnu 2015, v květnu 2016 došlo na spojení trupu a křídla. První vibrační testy se v Amarillu uskutečnily v únoru 2017, kdy už výrobce deklaroval, že jeho stroj je z 95 % dokončen. První zálet byl sice o několik měsíců odložen, podle vyjádření konstruktérů to však bylo především z preventivních důvodů, kdy se všechny systémy opakovaně kontrolovaly a čekalo se také na vhodné meteorologické podmínky. První let měl sice podobu pouhého zavěšení pár metrů nad zemí, i tak tím ale Bell Helicopter získal určitý náskok před konkurencí. Zálet prototypu SB-1 Defiant se totiž očekává až zhruba v polovině letošního roku.

Přestože byl vývoj V-280 zahajován v rámci programu demonstrátoru JMR-TD, jeho výrobce nepředpokládá, že by se budoucí sériově vyráběné stroje měly od současného prototypu výrazně lišit. Počítá se sice s integrací modernějších a výkonnějších motorů a bude nutné ještě dokončit vývoj řady prvků, jako jsou zmíněný velkoplošný displej či zcela nový systém vlastní ochrany, celkové konstrukční řešení ale již zůstane shodné. Nejdůležitější ale bude, zda se v amerických ozbrojených silách podaří odstranit přetrvávající obavy z konvertoplánů a do popředí se spíše dostanou jejich nepochybné přednosti. Pokud se tak stane, mohl by se V-280 Valor dostat do operační služby někdy v letech 2025–2030.

MANTIS operačně v Mali

Slavnostní nástup části příslušníků německé specializované jednotky protivzdušné obrany FlaRakGrp 61 (Flugabwehrraketengruppe 61) v Todendorfu ze dne 10. listopadu loňského roku odstartoval přesun jednoho z nejmodernějších hlavních pozemních prostředků obrany proti dělostřeleckým raketám a dělostřeleckým či minometným projektilům na kratší vzdálenost. Přesun na vůbec první zahraniční bojové nasazení systému MANTIS zmíněné jednotky do západoafrického Mali v rámci mnohonárodní operace MINUSMA, zaměřené na podporu zdejší vlády v boji s islamistickými teroristickými skupinami. Zde MANTIS konkrétně slouží pro ochranu jednotek OSN na základně Camp Castor.

Systém MANTIS má Skupina 61 k dispozici od května roku 2013, přičemž další výzbroj této jednotky tvoří například také samohybné raketové komplety Ozelot (LeFlaSys) – odpalovací zařízení PLRS Stinger na upraveném pásovém vozidle Wiesel. Systém MANTIS (Modular, Automatic and Network-capable Targeting and Interception System) se vyznačuje modulovým uspořádáním umožňujícím dvojí operační nasazení. Tvoří jej bezobslužná kontejnerová sensorová jednotka, středisko velení/řízení palby a bezosádkové věžové komplety s revolverovými kanony Oerlikon 35/1000 ráže 35 mm, střelící programovatelnou municí AHEAD. Při válečných konfliktech se počítá s nasazením kompletního systému, pro operace mimo válečnou zónu, jako například při mezinárodních mírových misích, se používají pouze sensorové jednotky a řídicí středisko. V tomto případě má MANTIS funkci prostředku nepřetržitého sledování a varování před útokem. Právě v této konfiguraci je MANTIS nyní v Mali, ovšem v případě vyššího stupně ohrožení se nevyklučuje ani odeslání palebných prostředků.

MANTIS při svém prvním operačním nasazení ve dne v noci monitoruje okolí základny Camp Castor. V případě zachycení cíle automaticky vypočítá místo odpálení i dopadu a pomocí siren varuje osazenstvo před nebezpečím. V závislosti na vzdálenosti odpáleného projektilu pak systém varuje vojáky zhruba 20

až 30 sekund před dopadem projektilu. Sensorová jednotka obsahuje přehledový RL pracující v pásmu X a řídicí/střelecký radiolokátor. Dalším prvkem je sensorová jednotka s TV kamerou pro denní podmínky, termovizí pro noc nebo zhoršenou viditelnost za dne a laserový dálkoměr. Další součástí tvoří identifikační systém pro rozpoznávání vlastní a cizí letecké techniky. Při základních rozměrech 3,0 x 2,4 x 3,0 m (výška, šířka, délka) má sensorová jednotka hmotnost 5 800 kg. Jednotka velení/řízení palby má v přepravní konfiguraci rozměry 2,6 x 2,4 x 5,9 m (výška, šířka, délka), po rozvinutí v operační konfiguraci to je 2,6 x 6,8 x 6,5 m. Pohotovostní hmotnost činí 14 220 kg, přičemž užitečné zatížení je maximálně 1 780 kg. Palebná jednotka, která v Mali není zatím nasazena, má rozměry 2,1 x 2,4 x 5,5 m a hmotnost 5 800 kg.

Text: Michal Zdobinský, foto: Luftwaffe/Johannes Heyn a Lars Koch

Pět tisíc nových hlavních bojových tanků pro Evropu

Podle německého výrobce KMW (Krauss-Maffei Wegmann) si v příštích 20 až 30 letech evropské země NATO pořídí minimálně 5 000 nových hlavních bojových tanků MBT (Main Battle Tank) za 75 miliard euro. „Eurotankem“ se prakticky nepochybně stane německý Leopard 2 a zhruba kolem roku 2035 nový francouzsko-německý tank označovaný pracovním jménem jako Leopard 3.

Nevýhodou demokratických (resp. silně byrokratických) vlád v Evropě jsou zdlouhavé rozhodovací procesy. V tomto směru mají vlády „jednoho muže“ nebo diktátorské režimy výhodu v mnohem rychlejších rozhodování. Evropské vlády potřebují roky na rozjezd, na druhou stranu pak ale dokáží naplno využít svou robustní technologickou, ekonomickou a lidskou základnu. Také po ruské anexi Krymu a změně bezpečnostního paradigmatu v Evropě se začínají obnovovat vojenské schopnosti Evropy sice pomalu, ale trvale a především dlouhodobě.

V Evropě se nyní ve všech pádech skloňuje nutnost zvýšit obranné rozpočty, a to až na úroveň 2% do roku 2024 (příslušné země NATO). V podstatě to znamená téměř

zdvojnásobení vojenského rozpočtu evropských zemí a také mohutné investice do nákupu hlavní bojové techniky, pro případný mocenský střet (ne nutně přímo vojenský) s technologicky a početně vyrovnaným protivníkem.

Například Německo plánuje do roku 2030 vydat navíc 130 miliard euro na modernizaci své vojenské techniky. V současné době německý vojenský rozpočet dosahuje 37 miliard euro (1,13% HDP) a v roce 2021 se zvýší na 47 miliard euro. V případě 2% HDP bude mít Německo díky své silné ekonomice třetí největší vojenský rozpočet na světě, po USA a Číně. Německo do roku 2027 počítá také se stavbou nové mechanizované divize a do roku 2032 vzniknou další dvě divize. Celkově se jedná

o devět nových brigád Bundeswehru. Jen německé dělostřelectvo se rozroste ze čtyř na 15 praporů.

Frank Haun, generální ředitel společnosti KMW, pro deník Handelsblatt uvedl v této věci zajímavé srovnání, podle kterého Západní Německo v roce 1988 utrácelo za obranu 19% z federálního rozpočtu a na pracovní a sociální věci 21%. Nyní to je 11% za obranu a 52% za sociální oblast.

Navýšení peněz pro evropské vojenské rozpočty je samozřejmě velmi příznivé i pro evropské výrobce vojenské techniky. Jak uvedl v rozhovoru Haun, KMW měla v roce 2017 nejlepší prodeje ve své historii a očekává, že tržby budou pokračovat v růstu. Mnichovská

KMW je předním výrobcem obrněných vozidel. V roce 2015 se navíc spojila s francouzskou společností Nexter Group, s níž společně vyvíjí nástupce tanků Leopard 2 a novou samohybnou houfnici.

Haun navíc uvedl, že v případě zvýšení evropského rozpočtu pak evropské firmy nebudou muset přistupovat k exportu zbraní do „kontroverzních“ zemí. „Pokud bychom v Evropě kupovali pouze evropské výrobky, nemuseli bychom vyvážet zbraně do třetích zemí. Vývoj současného Leopard 2A7 nebyl financován Evropou, ale třetími zeměmi s kritizovanou pověstí,“ uvedl Haun. Dlužno ale dodat, že obecně se exportem zbraní nesledují jen komerční cíle, ale také politické, hospodářské nebo bezpečnostní. Z tohoto pohledu omezovat zbrojní export může evropským zájmům paradoxně uškodit, protože s danými zeměmi velmi rychle navážou úzké politické, ekonomické a bezpečnostní vztahy mocnější konkurenti Evropy.

V každém případě podle Hauna evropské země do roku 2050 musí investovat 115 miliard euro do nákupu dělostřeleckých systémů a tanků, z toho 75 miliard euro do nákupu více než 5 000 nových tanků. Cena jednoho tanku (resp. tankového systému) je tedy 15 milionů euro (zhruba polovina za samotný tank, polovina za provozní záze- m). KMW podle vlastních slov chce společně s partnerským Nexterem získat polovinu trhu a to především ve střední a východní Evropě, kde se všechny země zbavují ruské techniky.

Jen Polsko, Německo a Francie budou v nejbližších letech potřebovat minimálně 800 nových tanků. V případě Polska bude nutné nahradit především 200 tanků T-72 a 232 tanků PT-91. Také Armáda ČR plánuje nakoupit dva prapory tanků (60 tanků) odhadem za jednu miliardu euro.

„Nikdo nevěří, že naši východní evropští a alianční partneři budou chtít používat ruské tanky,“ uvedl Haun. V současné době mají evropské země NATO 8 000 tanků (samozřejmě ne vždy v bojeschopném stavu) a z toho je 42% tanků Leopard (včetně Turecka). V Evropě je pak 4 500 samohybných houfnic (20% evropské výroby).

V budoucnosti přitom jedinou reálnou možností pro evropské země zůstane nákup nových nebo modernizovaných tanků Leopard 2. Důvod je prostý – v nejbližších 20 letech bude Leopard 2 jediný v Evropě vyráběný tank.

Čenově zajímavou alternativu nabízí nový projekt OMBT-Leo2, projekt tzv. evropské „tankové zbrojnice“. Smyslem projektu je využít nepoužívané tanky Leopard 2, modernizovat je na standard Leopard 2A7 EU (vychází z tanku Leopard 2 A7V) a formou leasingu je nabízet společně s kompletním balíčkem služeb dalším zemím.

Hlavními rysy Leopard 2A7 EU je třetí generace zaměřovacího systému pro velitele a střelce (nezávislé větve), programovatelná munice, ventilace s klimatizací pro nasazení v zahraničních misích, pomocná energetická jednotka APU (20 kW), vylepšené pojezdové a pásové ústrojí, kompletně přebudované rozhraní člověk-stroj, přední i zpětná denní a noční kamera pro řidiče nebo vylepšené pancéřování.

Co přijde po Leopardu 2? Německo s Francií sice v rámci programu MGCS (Main Ground Combat System) vyvíjí nový „eurotank“, ale podle zástupců KMW zavedení prvního MGCS (v úvodu zmíněný Leopard 3) do Bundeswehru (BW) je realisticky plánováno až v polovině 30. let 21. století. První dodávky MGCS pro zahraniční zájemce lze tak očekávat až kolem roku 2040.

Tanky Leopard 2 proto zůstanou ve výzbroji (a budou průmyslem podporovány) minimálně do roku 2040, spíše do roku 2050. Z tohoto důvodu se počítá s vývojem nových

verzí Leopardů 2 a instalací nových technologií, jako je nabíjecí automat, nový power-pack, prostředky aktivní ochrany (APS) nebo s vývojem munice nové generace.

Leopard 2 je sice možné osadit výše uvedeným nabíjecím automatem, ale například BW tuto technologii vysloveně odmítá a požaduje čtvrtého člena (nabíječe) posádky. Důvodem je požadavek BW provést první tři výstřely do sedmi sekund.

Důvod je následovný – pokud Leopard 2 nevyřadí prvním výstřelem protivníka, provede velmi rychle korekci palby a okamžitě podruhé nebo potřetí vystřelí na stejný cíl. Nepřátelský cíl tak ztratí možnost provést odvetnou palbu. Avšak zároveň je v tomto časovém limitu odhalena pozice střílejícího tanku a ten musí palebné stanoviště urychleně opustit, aby se chránil před odvetnou nepřátelskou palbou jinými protitankovými prostředky.

Vojenská zeměpisná služba slaví sté narozeniny

Výročí Dobrušky

Nejen naše republika si letos připomíná 100 let od svého vzniku. Necelý měsíc po vyhlášení samostatné Československé republiky, dne 27. listopadu 1918, se zrodilo Oddělení pro vojenské zeměpisné záležitosti. Toto datum je také považováno za datum vzniku Vojenské zeměpisné služby Československé branné moci.

Historické počátky

Vznik Vojenského topografického ústavu v Dobrušce (VTOPÚ) byl podmíněn historickými souvislostmi a požadavky výstavby poválečné Československé republiky a armády, zejména nezbytností vytvoření zcela nového mapového díla, které by vyhovovalo potřebám jak obrany státu, tak rozvíjejícího se hospodářství a zároveň bylo použitelné pro plnění úkolů mezinárodní spolupráce. Ke splnění těchto úkolů bylo nutné vytvořit nová technologická pracoviště a zabezpečit potřebné odborné kapacity. Po skončení 2. světové války rozhodlo Ministerstvo národní obrany v roce 1950 vytvořit ucelené topografické mapové dílo pokrývající území státu a širší prostor kolem. Topografické, kartografické a polygrafické práce při tvorbě vojenských map a dalších geografických produktů zajišťovaly VZÚ Praha, VTOPÚ Dobruška a Vojenský kartografický ústav v Harmanci (VKÚ).

Vybrána Dobruška

Pro dislokaci VTOPÚ byl vybrán objekt uvolněných kasáren v Dobrušce, které byly před 2. světovou válkou vybudovány za účelem ubytování vojsk určených pro obranu státní hranice v opevněních Orlických hor. Objekty bylo nutné vyklidit, rekonstruovat a připravit pro instalaci výrobních technologií. Součástí výstavby bylo i vybudování bytových jednotek pro příslušníky ústavu a nové vodovodní přípojky k pokrytí narůstajících potřeb města. Část personálu byla do VTOPÚ převelelena z VZÚ Praha a stav byl dále doplňován

absolventy Vojenské akademie v Brně, topografických učilišť v Litoměřicích a později v Bratislavě. Pro výkon odborných a technických funkcí byli náborováni civilní zaměstnanci z Dobrušky a okolních obcí. Pro účely jejich odborné přípravy byla u VTOPÚ zřízena závodní škola práce.

Po rozdělení Československa

Po rozdělení Československé republiky se rozdělila i geografická služba. V souvislosti s přerozdělením majetku a personálu se musela vypořádat s novými úkoly a výzvami. Z těchto důvodů bylo nutné obměnit technologie v mnoha oblastech výroby. Došlo k postupnému vybudování polygrafických pracovišť, centrálního skladu a výdejen mapových produktů, došlo i k převzetí odpovědnosti za rozvoj technologií globálních navigačních satelitních systémů pro potřeby AČR.

Nástupce VTOPÚ, nově vzniklý Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad (VGHMÚŘ), zahájil výrobu vojenských topografických a speciálních map podle standardů NATO. Nové mapy jsou komplexně vyrobeny ve VGHMÚŘ technologiemi digitální kartografie s využitím digitálních geoprostorových databází. Se zapojením AČR do aliančních operací a humanitárních misí se i geografická služba armády začala zabývat sběrem a zpracováním produktů ze zahraničních území. Vzhledem k vysoké odborné úrovni personálu a vlastní vývojové základně jsou geografické podklady hodnoceny v rámci České republiky i NATO velmi kladně.

Stoleté výročí ve znamení oslav

Oslavy stého výročí založení geografické služby Armády České republiky se uskutečnily v Dobrušce ve dnech 23. a 24. května 2018. K oslavám proběhla po měsíci příprav celá řada akcí, mimo jiné výstava mapování a leteckého snímkování, slavnostní shromáždění, otevření stálé expozice Vojenská geografie, odborný seminář, den otevřených dveří a v neposlední řadě slavnostní odhalení památníku generála Churavého. První doprovodnou akcí k oslavám bylo uspořádání výstavy Historie vojenského mapování a leteckého měřického snímkování na území českých zemí. Hlavní část výstavy byla věnována vojenským mapám, prezentovány byly topografické a speciální mapy, reliéfní mapy, automapy, atlasy a letecké měřické snímky. Vybraní současní i bývalí příslušníci útvarů a zařízení GeoSI byli oceněni Záslužným křížem ministryně obrany České republiky, dále Čestným odznakem

Domino

A fakta

Pracoviště geografického zabezpečení připravují na zakázku produkty pro štáby krizového řízení, pracovníci z oblasti geodézie provádějí měření v oblastech postižených povodněmi, Generální ředitelství HZS a Ministerstvo zahraničních věcí jsou příjemci hlášení o zemětřesených jevech z naší seismické stanice na Polomu v Orlických horách. VTO-PÚ a VGHMÚ za svoji téměř sedmdesátiletou existenci zaujímají významné místo v činnosti vojenské zeměpisné, topografické a nyní geografické služby Armády České republiky.

Strakonický vojáci se připravují na bojové střelby z protiletadlových raketových kompletů. Osádky bojových vozidel S-10M2D proto absolvují ve spolupráci s kolegy z 252. protiletadlového raketového oddílu a praporu podpory výcvik, během něhož operátoři zachytili a fiktivně sestřelili již přes stovku imitovaných vzdušných cílů.

Ministryně obrany Karla Šlechtová schválila rozkaz č. 22 Zpracování a ochrana osobních údajů v resortu Ministerstva obrany ČR. Završila se tak příprava na plnění povinností vyplývajících Ministerstvu obrany ČR z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) označované zkratkou GDPR.

Ministryně obrany Karla Šlechtová na jednání svého kolegia schválila podpis smluv na nákup nových polních stejnokrojů. Rámcové smlouvy v souhrnné hodnotě 463 milionů korun včetně DPH zajistí dodávky stejnokrojů vzor 95 a letních stejnokrojů vzor 95 se zeleným a béžovým potiskem v letech 2018–2021.

Armády České republiky Za zásluhy a Pamětní mincí ředitele OVPzEB MO.

Odhalení památníku

Vyvrcholením dvoudenních oslav bylo slavnostní odhalení památníku generála Josefa Churavého v dobrušských kasárnách za přítomnosti významných hostů a i autorky památníku, akademické sochařky Pauliny Skavové a zástupců rodiny generála Churavého. Ředitel ústavu plukovník Jan Marša vyzdvihl hrdinství plukovníka Churavého, který ve funkci zástupce velitele VZÚ spolu se svými spolupracovníky organizoval za druhé světové války odvoz a ukrytí různých přístrojů, geografických podkladů a materiálů před

německými okupanty. Po odchodu do ilegality se zapojil do odbojového hnutí, ve kterém aktivně působil až do svého zatčení gestapem v říjnu 1941. V červnu 1942 byl stanným soudem podruhé odsouzen k trestu smrti a popraven na kobyliské střelnici v Praze. Dne 30. června 2013 propůjčil prezident republiky Vojenskému geografickému a hydrometeorologickému úřadu čestný název „generála Josefa Churavého“. Památník slavnostně odhalili plukovník Vladimír Lang a plukovník Bohuslav Haltmar. Realizaci památníku financoval resort Ministerstva obrany.

Text: pplk. Michal Král, Michal Voska,

foto: pplk. Michal Král

Poslanci schválili mandát pro nasazení českých vojáků v zahraničních operacích ve druhé polovině letošního roku a v letech 2019–2020. Z přítomných 170 poslanců se pro vyslovilo 140. Po Senátu, který s návrhem souhlasil 17. května, tak materiál prošel i druhou parlamentní komorou. Celkově by počet nasazených vojáků vzrostl z 806, daných platným současným mandátem, na 1 081 pro zbytek roku 2018, respektive 1 191 osob v roce 2019 a 1 096 osob v roce 2020.

Vojenské technické muzeum v Lešanech zahájilo svou třidvacátou sezonu

Zaměřeno na čtvrt století AČR

Také 23. sezonu Vojenského technického muzea v Lešanech odstartoval v sobotu 26. května přelet vojenského vrtulníku. Pak už začaly na polygonu buráčet těžké pancéřované stroje současné a historické armádní techniky. Mezi čestnými hosty nechyběla ministryně obrany Karla Šlechtová, náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky generálmajor Jan Kaše, zástupce náčelníka Generálního štábu AČR brigádní generál Miroslav Hlaváč a další čestní hosté.

Na první pohled bylo zřejmé, že letošní program je zaměřen na pětadvacáté výročí Armády České republiky. Již tradičně ho zahájil přelet vrtulníku. Následovalo představení nových přírůstků ve sbírkách VHÚ z oblasti těžké vojenské techniky. Jednalo se například o německé obojživelné vozidlo Schwimmwagen KdF 166, historické motorky italské výroby či francouzský tank AMX 13/75.

„V letošním roce slavíme nejen stoleté výročí vzniku Československa, ale i pětadvacet let od založení naší armády. Během prohlídky této expozice jsem měla možnost vidět skutečně unikáty. Jsem velmi pyšná na sbírky Vojenského historického ústavu. Týká se to nejen zbraní či techniky, ale i stejnokrojů, přileb a dalších exponátů. Jsem velmi vděčná všem zaměstnancům VHÚ, že se o to starají,“ řekla při této příležitosti ministryně obrany.

Další část programu byla zaměřena na exponáty ze sbírek VHÚ, které dokumentují vývoj naší armády po roce 1993. Ukázány byly dnes již tak trochu historické stroje, s nimiž armáda v roce 1993 začínala. Tedy například obrněný transportér OT-64, bojové vozidlo

pěchoty BVP-1 či legendární nákladní vozidlo Praga V3S. Následovala krátká bojová ukázka vojenského cvičení v podání klubu Vojenské historie Československo. Pak se představily stroje, se kterými naši vojáci působili v minulosti v nejrůznějších misích. Jednalo se o řadu variant amerického vozidla Hummer či o pancéřovanou multifunkční Tatra SOG.

Poté následovala současná armádní technika, například obrněný transportér Pandur, vozidla Land Rover či protiletadlový raketový komplet 2K 12M KUB M. Představila se i velká sto padesátimilimetrová houfnice ShKH DANA vz. 77 a vozidla biologické, radiální a chemické ochrany. Dynamické ukázky vhodně doplnily statické, během nichž si návštěvníci mohli prohlédnout celou řadu exponátů, které nejsou součástí stálé expozice.

Na přípravě této rozsáhlé akce nejen pro příznivce vojenské historie a vojenství se kromě pracovníků Vojenského historického ústavu Praha podílely také složky Armády České republiky, konkrétně 31. pluk radiální, chemické a biologické ochrany Liberec, 44. lehký motorizovaný prapor Jindřichův Hradec, 43. výsadkový

prapor Chrudim, 25. protiletadlový raketový pluk Strakonice a 13. dělostřelecký pluk Jince. Takto pojaté slavnostní zahájení by bylo nemyslitelné bez klubů vojenské historie – KVH Gardekorps, KVH Československo, KVH Carnivora, The Royal Regiment of Scotland a dalších.

Vojenské technické muzeum v Lešanech je nyní pro veřejnost otevřeno o víkendech od 9:30 do 17:30 hod., v červenci a v srpnu pak ve stejném čase každý den kromě pondělí. Vstup je zdarma.

Text: Vladimír Marek, foto: Andrej Halada

Vyzkoušej svůj postřeh

Naleznete na obraze z přísahy československých legionářů ve francouzském městě Darney a z předání bojového praporu 21. pluku čtyři rozdíly?

Je tomu přesně sto let, co příslušníci našeho 21. a 22. legionářského pluku složili 30. června 1918 ve francouzském městečku Darney slavnostní přísahu. O významu tohoto aktu svědčí skutečnost, že po listopadu 1989 se právě tato událost stala Dnem Armády České republiky.

Po výcviku v oblasti Cognacu a Jarnacu se koncem června 1918 v přífrontovém Darney shromáždila celá naše legionářská brigáda. Tvořil ji 21. a 22. čs. střelecký pluk. Samotná slavnost začala 30. června v devět hodin ráno na místním nádraží přivítáním francouzského prezidenta Raymonda Poincare. Následoval pochod vyzdobeným městečkem. Před nastoupenou brigádou přednesl svůj projev francouzský prezident a Edvard Beneš. Pak obdržel 21. střelecký pluk prapor, který zhotovila česká krajanská obec ve Francii a našim vojákům ho věnovalo město Paříž. Vše ukončila přísaha a defilé před přítomnými hosty, mezi kterými byl kromě již uvedeného francouzského prezidenta i francouzský ministr zahraničních věcí Stehen Pichone a náčelník Generálního štábu při Česko-slovenské národní radě francouzský generál Maurice Janin.

O odhodlání československých legionářů bojovat za rozbití Rakousko-Uherska a vytvoření vlastního státu svědčí mimo jiné slova přísahy: „My, vojáci revolučního vojska, utvořeného daleko od hranic naší vlasti, rozbíjíme navždy pouta, jež nás vázala k habsburské říši a k říši Rakousko-Uherské, vzpomínáme křivd dodnes nepomstěných od staletí a před svým drahým národem nyní zastoupeným Česko-slovenskou národní radou skládáme tuto slavnostní přísahu.“ Přečetl ji pozdější československý generál a náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky Otakar Husák. Francouzský prezident si prohlédl i Kléberův tábor, ve kterém bylo šest tisíc našich vojáků ubytováno.

Pouhé dva dny po této události, tedy 2. července 1918 (v den prvního výročí slavné bitvy u Zborova) se vojáci 21. čs. střeleckého pluku přesunuli na frontu. Příslušníci 22. čs. střeleckého pluku je následovali 24. srpna. V roce 2002 prezident Václav Havel vyhlásil 30. červen jako Den ozbrojených sil ČR.

Připravil: Michal Voska a Vladimír Marek, ilustrace: archiv A reportu

RECENZE

Jürgen Höller, Stefan Reinisch,
Axel Maluschka

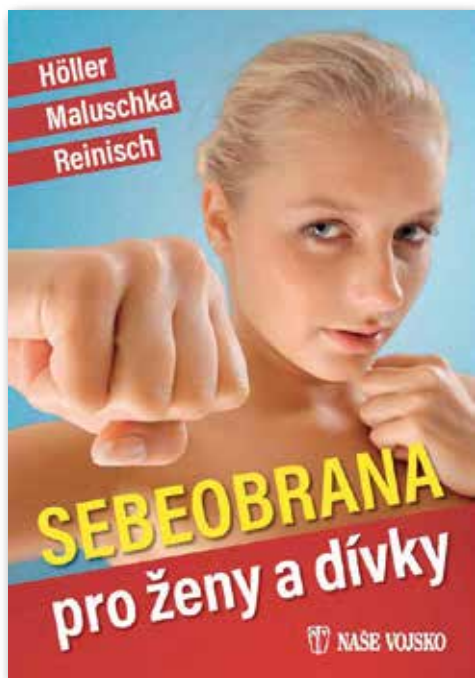
Sebeobrana pro ženy a dívky

Schopnost optimální sebeobrány nevychází jen z bojových technik. Tato kniha předkládá komplexní skladbu podmínek a možností, jak jednat preventivně už před vznikem nebezpečné situace. Speciálně pro ženy a dívky je z důvodů psychologických předpokladů extrémně důležité cvičit jejich pozornost a podnítit jejich fyziologické možnosti při (hrozícím) útoku. Tím v maximální možné míře zabránit útoku, či násilníka co nejefektivněji a nejrychleji eliminovat.

Kniha tyto požadavky splňuje, poněvadž uvádí mnoho názorných autentických případů, které ilustrují základní koncepty chování v nebezpečných situacích. Nelze-li se už střetu vyhnout, k efektivní obraně pomohou uvedené techniky. Díky nim se i méně zdatné ženy mohou ubránit podstatně silnějšímú agresorovi.

Počet stran: 192

Vydalo: nakladatelství Naše vojsko

Rozdíly: chybí vojáci, puška, muž v obleku a 21. pluk na vlajce

Text: Michal Voska

Domino

Ministryně obrany Karla Šlechtová na okraj zasedání ministrů obrany členských států NATO v Bruselu podepsala Memorandum o porozumění států V4 v otázce výstavby Velitelství společné logistické skupiny V4 (V4 Joint Logistics Support Group Headquarters, V4 JLSG HQ). To je nezbytné pro posilování obranných schopností NATO a tím pro zajištění obrany ČR.

Ministerstvo obrany se aktivně zapojilo do celoevropské kampaně na zvýšení povědomí o nebezpečných látkách. Cílem již sedmého odborného shromáždění bylo poskytnout účastníkům informace o aktuálních tématech v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a při výkonu služby.

Na americké letecké základně v německém Ramsteinu se konal odborný výcvik ve vedení hasebního zásahu s vyproštěním raněných na trenažéru hořící budovy a na trenažéru havarovaného hořícího letadla. Do cvičení se zapojili i velitelé vojenských hasičských jednotek z vybraných vojenských zásobovacích úseků Centra zabezpečení munice a z Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov. Podobný trenažér zatím čestí vojenští hasiči nemají k dispozici, proto využívají každou možnost spolupráce se zahraničními kolegy pro zdokonalení svých profesních dovedností i v rámci mezinárodního prostředí. Součástí výcviku bylo také zaškolení na letoun C-130 Hercules, který létá a přistává i na českých vojenských letištích.

Již po šesté se na polygonu automobilky Tatra Trucks a. s. v Kopřivnici uskutečnila akce na podporu polytechnického vzdělávání „Kopřivnické dny techniky“. I tento ročník se na akci podíleli také příslušníci Centra dopravní výchovy (CDV) z Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV-VA) ve Vyškově, a nově i příslušníci 73. tankového praporu z Přáslavic, rekručního pracoviště Ostrava a z Univerzity obrany v Brně.

Příslušník 1. mechanizované roty se stal novým mistrem extraligy v házené

Mistrem extraligy

v házené

Svobodník Tomáš Mlotek se stal s týmem HC Baník Karviná vítězem extraligy v házené. Poslední zápas sezóny odehrál mistrovský tým v neděli 20. května na palubovce Plzně, kde zvítězil ve čtvrtém finále 30:29 a celou sérii ovládl poměrem 3:1 na zápasy. Karviná získala jedenáctý titul a stala nejúspěšnějším týmem samostatné české historie.

V tu dobu se však Tomáš Mlotek připravoval v rámci komplexního polního výcviku s jednotkou 1. rotního úkolového uskupení ve vojenském prostoru Libavá na dvoudenní operaci Kungur – rotní taktické cvičení s bojovými střelbami.

„Celou neděli jsem samozřejmě velmi intenzivně prožíval a k večeru společně s kolegy z čtyř sledoval průběžný výsledek rozhodujícího zápasu. Když bylo rozhodnuto o vítězství, mísily se ve mně pocity obrovské radosti, ale i mírného zklamání, že nemůžu společně se spoluhráči pozvednout pohár nad hlavu a zažít bezprostřední emoce na palubovce. Při vstupu do armády jsem si však ujasnil priority a práce vojenského profesionála u mě začala být na prvním místě.“

O euforii z mistrovského titulu nakonec Tomáš Mlotek úplně nepřišel. „Hned po cvičení jsem jel do Karviné na náměstí, kde proběhlo vyhlášení mistra extraligy v házené a následně propukly velké oslavy.“

Tomáš Mlotek se házené věnuje od třetí třídy základní školy. Prošel výběry mládežnických reprezentací České republiky a oficiálně se rozloučil se sportovní kariérou na konci roku 2016, aby se od 1. ledna 2017 stal vojenským profesionálem.

Text: kpt. Radek Hampl, foto: archiv Tomáše Mlotka

Fotbalisté FC Vysočina přispěli do VFS

Vojenský fond solidarity (VFS) převzal dar ve výši 15 000 korun, které věnovali fotbalisté FC Vysočina Jihlava. Symbolický šek předal do rukou předsedkyně výboru VFS brigádní generálky Lenky Šmerdové velitel 22. základny vrtulníkového letectva Biskajská plukovník gšt. Petr Čepelka.

Letošní, již čtvrtý ročník charitativního projektu „Vysočina děkuje“, byl věnován všem příslušníkům Armády České republiky jako poděkování za službu, kterou odvádějí ve prospěch společnosti. Předání finančního daru se uskutečnilo během slavnostního ceremoniálu před zahájením fotbalového utkání mezi FC Vysočina a FK Mladá Boleslav.

Text a foto: Daniel Kováček

Vojenský fond solidarity
I TY MŮŽEŠ JEDNOU POTŘEBOVAT POMOCI

číslo sbírkového účtu 44665522/0800 variabilní symbol 918

Z PARTNERSKÝCH

ARMÁD

Slovensko

V prostorech Centra výcviku Lešť se uskutečnilo certifikační cvičení 12. mechanizované praporeční skupiny Živý štít 2018. Velitel topolčanské mechanizované brigády, brigádní generál Vladimír Kubáň, uvedl, že cvičení bylo vyvrcholením dlouhodobého procesu přípravy. Podle generála Kubáně, který byl řídicím cvičení Živý štít 2018, se prověřila připravenost a způsobilost 12. mechanizované praporečné skupiny v rámci operací vysoké intenzity na taktické úrovni, schopnost plánovat operace a velet jednotkám praporečné skupiny i součinnost jednotlivých složek skupiny během přípravy vedení různých bojových činností. Zároveň cvičení prověřilo a zdokonalilo jednotky z plánování a provádění palebné podpory, ale také v monitorování radiační a chemické situace i provádění částečné a úplné dekontaminace. V neposlední řadě prověřilo schopnost rozdělování cílů a řízení palby velitelů jednotek, včetně efektivity používání zbraní a bojové techniky.

Německo

Před čtyřmi lety se na summitu NATO ve Walesu dohodlo, že Německo bude hrát vedoucí úlohu v nových silách rychlé reakce NATO. Jednotka VJTF s podílem pozemních sil se s 9. obrněnou brigádou na tento úkol intenzivně připravuje od loňského roku. Nyní byla příprava a certifikace ukončena, čímž jednotka splnila požadavky NATO. Od 1. ledna 2019 oficiálně začíná fáze pohotovosti. Od té doby bude brigáda připravena k nasazení během dvou až sedmi dnů, pokud bude povolána. VJTF jako součást Sil rychlé reakce NATO (NRF) současně zahrnuje tři až pět bojových skupin, které jsou seskupeny v mnohonárodnostní brigádě. Koncept je založen na tříletém cyklu, v němž brigáda prochází třemi různými fázemi přípravy.

Rakousko

Armádnímu institutu Jäger byl přidělen nový úkol. Jakožto ústřední výcvikové středisko pro všechny vojáky pěchoty v kasárnách Benedek v Bruckneudorfu byla zřízena skupina, která připravuje kandidáty na vstup do Tereziánské vojenské akademie za pomoci šestiměsíčního intenzivního výcviku, jenž je následně vyhodnocen a jednotlivci pak získávají „vysvědčení.“ Výcvik mladých vojáků je sestaven podle požadavků armády a obrany, samozřejmě s přihlednutím k celkové koncepci. Nováčci se učí mimo jiné manipulaci a střelbu s kulometem typu 74, těžkým kulometem a ručním protitankovým granátem. Dále je ve výcviku obsažena topografická příprava, přežití v nehostinných podmínkách a mnohé další dovednosti, které se od vojáků očekávají. Ti nejlepší z absolventů mají možnost pokračovat ve svém vzdělávání i na Vojenské akademii ve Wiener Neustadtu.

Polsko

V Nowe Miasto nad Pilicą a v kasárnách 61. pěšího praporu v Grójci budou vytvořena výcviková střediska určená k výcviku leteckých kadetů a studentů Školy leteckých důstojníků v Dęblině. To samozřejmě znamená i rozsáhlé investice do nové techniky a vybavení. Další investice budou zahrnovat výstavbu střelnice, bojové simulační středisko v urbanizovaných oblastech, sportovní haly, taktické překážkové dráhy a budovy kasáren. Pro zájemce o službu v armádě, tedy kandidáty na profesionální vojáky, jsou připraveny obory pilot letounu a pilot helikoptéry.

„Po 18 letech se armáda vrátila do Nowe Miasto nad Pilicą. Není to jen důležitá událost pro toto město, ale také pro polskou armádu. Jde o podstatný krok pro obranu naší země. Operační jednotky budou podporovány územními ozbrojenými silami, které velmi dobře znají toto místo a jsou propojeny s místní komunitou,“ uvedl Mariusz Błaszczak.

Připravil: Michal Voska, foto: archivy jednotlivých armád

Odvážná průzkumná operace českých legionářů na italském Gardském jezeře v červenci 1918 skončila šibenicí

Příběh hrdinství (a možná i zrady)

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Elektrickým motorem poháněné motoscafo přirazilo v naprosté tichosti ke břehu. Čtyři tmavé stíny kryty nocí seskočily z paluby. Plavidlo prakticky okamžitě odrazilo od nepřátelské pevniny. Po vodní hladině Gardského jezera neurazilo ještě ani sto metrů a na břehu se ozval výstřel. Na čtyřčlennou průzkumnou hlídku československých legionářů, která jen před chvílí opustila palubu lodi, nastal v tom okamžiku doslova hon. Tragický osud jedné ze zajímavých průzkumných operací se začal naplňovat.

Když v polovině června 1918 zahájila rakousko-uherská armáda na široké frontě mohutnou ofenzivu, nebralo to italské velení rozhodně na lehkou váhu. Mělo totiž v dobré paměti překotný ústup, v mnoha případech dokonce úprk italských jednotek při předcházející ofenzivě z října a listopadu 1917. Přestože se tentokrát sice podařilo včas zastavit postup protivníka, uvědomovalo si, že přírodní podmínky v podobě rozvodněné Piavy příště již nemusí sehrát tak významnou roli v jejich prospěch. Za této situace představovaly kvalitní a především včasné zpravodajské informace mnohem významnější roli než kdy jindy.

K jejich zajištění byla v květnu 1918 z dobrovolníků mezi našimi legionáři vybrána čtyřčlenná hlídka ve složení Alois Štorch, František Tobek, Leopold Jeřábek a Jan Šmarda. Rozvědčíci dostali padělané legitimace a další dokumenty, mezi nimiž nechybělo ani potvrzení o tom, že byli odesláni na dovolenou a korespondence s domovem. Ve vojenských tornách měli originální rakouské konzervy a chléb. Pro případ, že by byli nuceni změnit identitu, dostali rozvědčíci i líčidla a falešné vousy. Pro vlastní ochranu byl každý z legionářů vyzbrojen pistolí a dýkou.

Jako místo proniknutí do rakousko-uherských pozic bylo vybráno ústí řeky Sarci do Gardského jezera.

Na místě určení se měli průzkumníci rozdělit do dvou dvoučlenných hlídek. Kromě informací o přípravách případné ofenzivy měli za úkol kontaktovat dělostřelce v Nagu a některé z nich přimět ke zběhnutí. Ostatní se pak měli pokusit přesvědčit, aby úmyslně přestřelovali italské pozice.

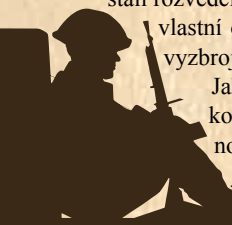
Jeřábek zachránil Tobka

Jako den D byl vybrán 2. červenec 1918. Akce odstartovala v devět hodin večer. Šestičlenná posádka přijala průzkumníky na palubě svého motoscafa. Tuto speciální loď dotáhly vlečné čluny do blízkosti frontové linie. Poslední hodinu plavby absolvovalo motoscafo již výhradně na bateriový pohon.

K vysazení průzkumníků došlo 3. července 1918 kolem jedné hodiny v noci. Jako první reagovala rakouská stráž u Grand hotelu v pobřežní obci Nago-Torbola. Její příslušník vystřelil z pušky a následně odpálil světlici. Na to reagovaly další stráže, které začaly prohledávat ústí řeky Sarco. Všude se pohybovalo velké množství vojáků.

Dodnes se diskutuje nad tím, jaká byla příčina toho, že Rakušané tak rychle objevili naše legionáře. Krátce po nezdařené operaci se rozšířila informace, že mezi jejími účastníky musel být zrádce, který rakouskou stranu informoval o celé akci.

Po vylodění se obě legionářské hlídky držely pohromadě a schovávaly se v pobřežním porostu. V okamžiku, kdy byly odhaleny, se musely rozdělit a začal boj o holý život. Tobek s Jeřábkem přechali k jezeru v naději, že se jim podaří uniknout před svými pronásledovateli po vodě. Tato možnost se dlouhou dobu jevila jako reálná. Nejenže se dostali zpátky do vod jezera, ale uplavali i notný kus jižním směrem. Když se jim zdálo, že by již mohli být v italských pozicích, zamířili ke břehu. Tam zahlédli stíny neznámých postav. Jeřábek se v domnění, že jsou již zachráněni, italsky zeptal, zda tam jsou Italové. Když se mu dostalo v italštině kladné odpovědi, začal se brodit ke břehu. Když ale zjistil, že se k němu blíží rakouský šikovatel, který ho předtím oklamal, bylo již pozdě. Nezbývalo mu nic jiného, než vytáhnout pistoli, střelil ho od břicha a vrhnout se zpátky do vody. V ní ho také zasypala sprška kulek vypálených ze břehu. Zraněný Jeřábek ještě nějakou dobu zápasil s vodou, než definitivně klesl ke dnu. Jeho rozhodnost zřejmě zachránila život Františku Tobkovi, kterému se podařilo včas změnit směr a zamířit zpět ke středu jezera. Byl vynikající plavec, ve studené vodě ale strávil ještě několik dalších hodin. Po třech kilometrech dorazil naprosto vyčerpán k italským strážím v Buon. To již svítalo. Převezli ho do nemocnice ve Veroně.

Štorch skončil na šibenici

Mnohem horší osud ale čekal dvojici Štorch a Šmarda, která se rozhodla nadále zůstat v úkrytu na břehu, kde je také rakouské hlídky objevily. Pro Štorcha, který neuměl plavat, předznamenalo prozrazení následný tragický osud. V zoufalství se vrhl do vody. Ještě dřív než se stačil utopit, ztratil vědomí. Na břeh ho nakonec polomrtvého vytáhli císařští vojáci. V bezvědomí ho odvezli člunem do Rivy. Zde ho ošetřili a kolem osmé hodiny ranní ho stráž transportovala do nedaleké Grotty, kde byl uvězněn ve sklepě.

Zadržen byl i Šmarda. Rakušané u nich objevili Italy padělané dokumenty, průvodní listy a dovolenky. Navíc na břehu jezera našli jejich batohy s líčidly a italským chlebem. Jan Šmarda se během konfrontace s rakouskými vyšetřovateli nechoval právě příkladně a snažil se svalovat vinu na Štorcha. Nakonec bylo rozhodnuto o tom, že jeho případ bude posuzovat řádný divizní tribunál. Tím získal určitý časový odklad, který se nakonec ukázal jako rozhodující. Divizní soud mu sice také nejdříve navrhol trest smrti, ten ale nakonec změnil na dvacet let žaláře. Ve věznicích v Möllersdorfu si však příliš dlouho nepobyl. Do konce války zbývaly již jen čtyři měsíce.

Jediným, kdo nakonec skončil na šibenici, byl tedy Alois Štorch. Narodil se 21. července 1893 v České Lípě. Po vypuknutí války musel tento vyučený zámečnický narukovat k těžkému dělostřelectvu. Byl dobrým vojákem, postupně získal hodnost desátníka. Sloužil jako telefonista u 13. těžkého dělostřeleckého pluku v italském Nagu. Tedy jen pár kilometrů od frontové linie v bezprostřední blízkosti severního břehu Gardského jezera, kde se obě průzkumné hlídky vylodily. Pro přechod do italských zákopů a přihlášení se do československých legií se rozhodl po zralé úvaze společně se svým o tři roky mladším kamarádem od stejné jednotky Františkem Tobkem 27. května 1918.

Štorch odmítl před smrtí lepší jídlo z důstojnické jídelny. Přijal pouze rozhřešení z rukou českého kaplana Gély. Tomu také řekl, že činu nelituje, protože svou vlasteneckou povinnost splnil z hloubky přesvědčení. Zároveň ho požádal, aby vyřídil poslední pozdravení mamince do Bakova. Kolem druhé hodiny noční ho ve vězení vyzvedla eskorta, která ho dovedla na zhruba čtyři sta metrů vzdálené nové cvičiště. Zde již byla připravena vysoká šibenice vyrobená ze tří trámů. Prostranství bez jakýchkoliv stromů bylo k popravě vybráno úmyslně, aby exekuci mohli sledovat i naši legionáři ze svých pozic na Altissimu. Exekuce totiž měla mít i odstrašující efekt.

Podezření na zradu

Jeho tělo z odstrašujícího důvodu viselo na šibenici ještě dalších dvacet čtyři hodin. Po válce bylo jeho tělo exhumováno, převezeno do vlasti a pohřbeno na Olšanských hřbitovech.

Popravu našeho legionáře osobně prožíval i italský velitel VI. čs. střelecké divize generál Andrea Graziani. Okamžitě po vykonání tohoto aktu si vyžádal svolení nadřízeného stupně, aby

mohl jako odplatu začít odstřelovat rakouské pozice v Rivě.

Celá záležitost měla ale ještě nepříjemnou dohru. Italové si nedokázali vysvětlit tak katastrofální neúspěch celé akce jinak než zradou. Nemohli se zbavit podezření, že na vině je některý z legionářů. Z Františka Tobka se sice na nějaký čas stal hrdina. Za svůj čin byl povýšen dokonce na strážmistra. Jeho plavecký výkon v ledové vodě jezera byl ale natolik neuvěřitelný, že u některých velitelů přetrvával stín podezření. Aby ho vyvrátil, přihlásil se v září 1918 dobrovolně do bojové akce své rotě na Cima Tre Pezzi. Zde se podle všeho 24. září během noční akce zřítíl společně s desátníkem Aloisem Zapletalem do propasti.

Po Štorchově smrti se na italské straně objevily šifrované letáky označené v záhlaví zkratkou DRUP. Poručíku Maršálkovi zařazenému k italské zpravodajské službě se podařilo dešifrovat část letáku. Stálo v něm „Při podnicích nemísiti DRUP s jinými. Šmarda při srážce nedal znamení. Štorch musel zemřít...“ Tento text vyvolal na italské straně skutečné zděšení. Přinejmenším podezřelé bylo chování Jana Šmerdy i po skočení války. Zda skutečně byl zrádcem a pracoval pro rakouskou zpravodajskou službu, se ale dnes již asi nedovíme.

Text: Vladimír Marek, foto: autor a VÚA-VHA, VHÚ

manuál profesionálního vojáka

Rukávové znaky

Na představení hodnostních systémů armád NATO jsme navázali dalším seriálem. V něm se budeme po řadu měsíců zabývat rukávovými znaky útvarů a zařízení nejen AČR, ale celého resortu.

Újezdni úřad vojenského újezdu Boletice

Vojenský újezd Boletice se nachází na území Jihočeského kraje, v okrese Český Krumlov, kde zaujímá prostor o výměře 21 953 ha. Dělí se na osm katastrálních území: Arnoštov, Boletice, Jablonec, Maňávka, Ondřejov, Polná, Třebovice a Uhlíkov. Výcviková zařízení se nacházejí v nadmořských výškách 700–1 000 metrů. Nejvyšším vrcholem je Lysá (1 228 metrů nad mořem). Újezdni úřad vojenského újezdu sídlí v Boleticích.

Újezdni úřad vojenského újezdu Březina

Území vojenského újezdu Březina se nachází v Jihomoravském kraji, v okrese Vyškov. Jeho jižní hranice se nachází zhruba kilometr od areálu kasáren Dědice. Rozloha újezdu je 15 817 ha. Újezd je rozdělen na šest katastrálních území: Doubrava u Březiny, Kotáry, Osina, Pulkava, Stříbrná u Březiny a Žbánov. Výcviková zařízení se nacházejí ve výškách 450–550 metrů nad mořem.

Újezdni úřad vojenského újezdu Hradiště

Vojenský újezd Hradiště je znám veřejnosti spíše jako Doupov (podle zaniklého okresního města v jeho centrální části). Jedná se o největší výcvikový prostor naší armády o rozloze 33 161 ha. Újezd se nachází v Karlovarském kraji, v Doupovských horách. Vojenská výcviková zařízení jsou umístěna v nadmořských výškách 400–800 metrů. Újezdni úřad sídlí v Karlových Varech.

Újezdni úřad vojenského újezdu Libavá

Vojenský újezd Libavá se nachází v severovýchodní části České republiky, v Olomouckém kraji. Vojenská výcviková zařízení se nacházejí v nadmořských výškách 500–650 m. Újezd byl zřízen na území vesnic s vysídleným německým obyvatelstvem k 1. 6. 1950. Újezdni úřad sídlí přímo na území újezdu ve Městě Libavá.

Vojenský úřad vojenského újezdu Brdy

Vojenský újezd Brdy se nacházel v jihozápadní části Středočeského kraje, v okrese Příbram. Byl založen v roce 1926 jako dělostřelecká střelnice. Vojenský újezd byl i se svým úřadem zrušen k 1. lednu 2016. Jeho území bylo rozděleno mezi 27 obcí. Znak újezdniho úřadu ještě nějakou dobu užívala skupina pro jeho likvidaci.

Kurz Komando

Kurz Komando organizuje Velitelství výcviku – Vojenská akademie Vyškov s cílem vycvičit vhodné kandidáty na základní velitelské funkce. V Armádě ČR nemá náročností období. Mnohdy je přirovnáván k americkému kurzu přežití Rangers. Jeho zvládnutí vyžaduje vysokou fyzickou a psychickou připravenost. Dokončí jej jen malé procento účastníků.

Interní komunikační portál

← → www.ikp.army.cz

Na portále se opakovaně objevují dotazy k výsluhovým náležitostem vojáků z povolání. V článku se budeme zabývat dvěma dotazy k této problematice.

Dotaz:

Dobrý den. Jak je to s valorizací výsluhového příspěvku, když vojákovi zanikne služební poměr 31. 12. daného kalendářního roku a k 1. 1. následujícího kalendářního roku dojde k valorizaci důchodu a výsluh?

Odpověď:

Pokud vojákovi z povolání zanikne služební poměr dnem 31. 12. daného kalendářního roku, tak je ještě tento den ve služebním poměru. Nárok na výsluhové náležitosti vzniká nejdříve dnem následujícím po dni zániku služebního poměru. V tomto případě mohou být výsluhové náležitosti (při splnění všech zákonných podmínek a podá-li bývalý voják žádost) přiznány nejdříve dnem 1. 1. následujícího kalendářního roku (např. pokud služební poměr zaniká 31. 12. 2018, tak je to 1. leden 2019).

Valorizováno může být pouze to, co již bylo v předchozím období přiznáno a vyplaceno. Na dávky přiznané nejdříve od 1. 1. 2019 se bude vztahovat valorizace podle nařízení vlády, které bude schvalováno až v září 2019.

Dotaz:

Dobrý den. Můj služební poměr zanikne splněním převzatého závazku. Protože budu splňovat podmínky pro přiznání předčasného důchodu, chci o něj požádat. Pokud mi bude přiznán, jaký dopad to bude mít na mou výsluhu?

Odpověď:

V případě, že vám zanikne služební poměr vojáka z povolání uplynutím stanovené doby [§ 18 písm. a) zákona o vojácích z povolání], tedy „splněním závazku“, jak uvádíte v dotaze, a na základě vaší žádosti bude rozhodnuto o přiznání výsluhového příspěvku (§ 142 odst. 2 zákona o vojácích z povolání), tak ten vám bude vyplácen v plné (přiznané) výši do doby, než vám na základě vaší žádosti bude přiznán starobní důchod (předčasný).

Poté vám výsluhový příspěvek bude náležet pouze ve výši rozdílu mezi důchodem a výsluhovým příspěvkem, bude-li výsluhový příspěvek vyšší, než přiznaný starobní důchod.

Redakce IKP

V příštím čísle se podíváme na další zajímavosti z provozu portálu

U příležitosti 80. výročí vstupu státu Československého do branné pohotovosti pořádají 44. lehký motorizovaný prapor Generála Ereta a Čs. obec legionářská – Jednota br. Stanislava Berana Jindřichův Hradec

12. ročník pochodu Českou Kanadou v kanadách

8. září 2018

Trasy: 11 km (vhodné pro rodiny s dětmi)
17 km
34 km

Kde: prezentace a start v autokempu Osika u Nové Bystřice (www.kemposika.cz)

Registrace: přihláška – ke stažení na www.44lmopr.army.cz,

zaslat nejpozději do 15. 7. 2018 na kontaktní e-mail: ceskoukanadou@seznam.cz

Startovní: 500,- Kč

100,- Kč (bez nároku na ocenění – medaile)

Kontakt: 601 582 227, 725 804 496

Vydává MO ČR
Odbor komunikace
Tychonova 1, 160 01 Praha 6
IČO 60162694
www.army.cz

Redakce
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Telefony: 973 215 542, 973 215 786
Fax: 973 215 933
E-mail: areport@centrum.cz

Šéfredaktor: Vladimír Marek

Grafická úprava: Milan Syrový

Jazyková korektura: Tomáš Xaver

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
VHÚ Praha – produkční oddělení
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Olga Endlová, tel. 973 215 563

Tisk: Profi-tisk group s.r.o.

Číslo indexu: 45 011

ISSN 1211-801X

Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 12. 6. 2018

Toto číslo vyšlo dne: 28. 6. 2018

Foto na titulní straně: archiv 601. skss

Kontakty do redakce

Vladimír Marek (šéfredaktor)
telefon: 973 215 648
mobil: 724 033 410
e-mail: v.mare@post.cz

Jana Deckerová (redaktorka)
mobil: 606 604 733
e-mail: jana.deckerova@email.cz

Michal Voska (redaktor)
telefon: 973 215 868
mobil: 724 850 598
e-mail: voska.m@seznam.cz

Milan Syrový (grafik)
telefon: 973 215 595
e-mail: grafika.syrovy@gmail.com

Jan Kouba (fotograf)
telefon: 973 215 664
mobil: 606 674 257
e-mail: foto.kouba@volny.cz

informace pro autory

Aby mohla redakce proplatit honorář za zveřejněný příspěvek, musí jí autor zaslat tyto údaje:

- jméno a příjmení,
  - datum narození (NE rodné číslo!),
  - údaj, zda jde o VZP, o. z., AZ, anebo osobu mimo resort,
  - adresu bydliště.
- V případě VZP, o. z. i přísl. AZ dále:
- číslo VÚ či VZ a město posádky,
  - číslo účtárny Agentury finanční, který je vyplácí
- V případě osoby mimo resort:
- číslo účtu, na který má být poslán honorář,
  - název a číslo banky,
  - na faxové č. 973 215 933 poslat kopii průkazního listku k tomuto účtu.

Tyto údaje je účelné uvádět současně se zasíláným článkem. Není v silách redakce je zpětně zjišťovat.

Pohled na služební tělovýchovu a vývoj požadavků tělesné zdatnosti příslušníků armády

Dvanáctiminutový běh – nejméně populární disciplína výročního přezkoušení z tělesné zdatnosti

Období 1989–1992

Po 17. listopadu 1989 došlo k prudkým společenským změnám. Ty neobešly ani sportovní hnutí. Zákonitě ovlivnily i armádní tělovýchovu a sport. Ještě před těmito změnami vstoupil od 1. ledna 1989 v platnost dlouho připravovaný služební předpis Těl-1-1, který byl schválen 2. prosince 1988. V předpisu se stanovil cíl,

úkoly, formy, metody i způsob kontroly a hodnocení tělesné přípravy. Základními formami tělesné přípravy zůstávaly: ranní evičení v rozsahu 30 minut, tělesný trénink v průběhu výcviku, učební zaměstnání a sportovní činnost. Úpravou prošly i věkové kategorie pro přezkoušení z tělesné zdatnosti. U vojáků z povolání

bylo stanoveno sedm věkových kategorií, a to do 30 let, dále vždy s odstupem pěti let až do 55 let a nad 55 let. V případě vojaček to bylo pět věkových kategorií, a to do 25 let, pak tři věkové kategorie vždy po pěti letech a nad 40 let. Baterie testů pro muže měla dvacet a pro ženy třináct disciplín. Rozsah

NORMY NA PŘEZKOUŠENÍ Z TĚLESNÉ ZDATNOSTI – profesionální vojáci																
Disciplína		I. věková skupina Muži do 30 r. Ženy do 25 r.			II. věková skupina Muži do 31–35 r. Ženy do 26–30 r.			III. věková skupina Muži do 36–40 r. Ženy do 31–35 r.			IV. věková skupina Muži do 41–45 r. Ženy do 36–40 r.			V. věková skupina Muži do 46–50 r. Ženy nad 40 r.		
		5	4	3	5	4	3	5	4	3	5	4	3	5	4	3
Dvanáctiminutový běh	Muži	Nad 3 001 m	2 801 –3 000 m	2 601 –2 800 m	Nad 2 901 m	2 701 –2 900 m	2 501 –2 700 m	Nad 2 801 m	2 601 –2 800 m	2 401 –2 600 m	Nad 2 701 m	2 501 –2 700 m	2 301 –2 500 m	Nad 2 501 m	2 301 –2 500 m	2 101 –2 300 m
	Ženy	Nad 2 501 m	2 301 –2 500 m	2 101 –2 300 m	Nad 2 401 m	2 201 –2 400 m	2 001 –2 200 m	Nad 2 301 m	2 101 –2 300 m	1 901 –2 100 m	Nad 2 201 m	2 000 –2 200 m	1 801 –2 000 m	Splnila nad 1 601 m		
Plavání na 300 m	Muži	6:00 min	7:00 min	8:30 min	6:15 min	7:15 min	8:45 min	6:30 min	7:30 min	9:00 min	7:00 min	8:00 min	9:30 min	7:30 min	8:30 min	10:00 min
	Ženy	7:45 min	8:45 min	9:45 min	8:00 min	9:00 min	10:30 min	8:30 min	9:30 min	11:00 min	9:00 min	10:00 min	12:00 min	Do 13:00 min		
Souborné sílové cvičení (sed-lehy za min/kliky za 30 s)	Muži	50/30	45/25	40/20	46/27	41/22	36/17	42/24	37/19	32/14	38/21	34/16	30/11	34/18	30/13	28/8
	Ženy	45	40	35	40	33	28	35	30	26	30	25	23	-	-	-
Člunkový běh	Muži	26,0 s	27,0 s	28,0 s	27,0 s	28,0 s	29,0 s	29,0 s	31,0 s	33,0 s	31,0 s	33,0 s	35,0 s	32,0 s	35,0 s	38,0 s
	Ženy	32,0 s	34,0 s	36,0 s	34,0 s	36,0 s	38,0 s	36,0 s	38,0 s	40,0 s	38,0 s	40,0 s	42,0 s	-	-	-
Ruční granát	Muži	55 m	50 m	45 m	50 m	45 m	40 m	50 m	45 m	40 m	45 m	40 m	35 m	45 m	40 m	35 m
	Ženy	32 m	29 m	26 m	30 m	37 m	24 m	28 m	25 m	23 m	25 m	23 m	20 m	-	-	-

služební tělovýchovy byl předpisem stanoven pro vojáky základní služby podle programů bojové přípravy jednotlivých druhů vojsk. Pro vojáky z povolání tři hodiny týdně a pro výkonnostní piloty na šest hodin týdně. Dále se stanovil obsah tělesné přípravy a zvláštnosti tělesné přípravy jednotlivých druhů vojsk s důrazem na pozemní vojsko, protivzdušnou obranu státu a letectva.

Postupně se realizovaly změny v celém systému armádní tělovýchovy a sportu. Rozkazem MNO ČSSR č. 8 z 20. ledna 1990 byla ukončena příprava armády na Československou spartakiádu v roce 1990. Dne 10. září 1990 byl vydán rozkaz MNO ČSFR č. 50. Uvedeným rozkazem byl dán pokyn na posouzení účinnosti jen několik měsíců platného tělovýchovného předpisu. Od výcvikového roku 1990/1991 se zavedly pro vojáky z povolání čtyři hodiny tělesné výchovy ve služební době, rozdělené nejméně do dvou cvičení. U jednotlivých druhů vojsk se podle naplněnosti zavedl rozsah služební tělesné výchovy: u útvarů s plnými počty dvě hodiny týdně, u útvarů s menšími počty jednu až dvě hodiny týdně a u útvarů s rámcovými počty jednu hodinu týdně. Dál se stanovilo, že každoročně se v měsících květen až září uskuteční přezkoušení tělesné výkonnosti všech vojáků z povolání. Věkové skupiny byly stanoveny podle předpisu Těl-1-1 z roku 1988. Baterii testů tvořily následující disciplíny: souborná silová cvičení (sed-leh za 1 minutu, kliky za 30 sekund), hod granátem a dvanáctiminutový běh. V případě omezení potvrzeného náčelníkem zdravotní služby se mohla zvolit alternativní disciplína. K hodu granátem do dálky to byl člunkový běh 10 x 10 m a v případě dvanáctiminutového běhu to bylo 300 m

plavání. Vojáci z povolání nad 55 let (vojačky nad 41 let) a vojáci z povolání s trvalým zdravotním oslabením se hodnotili dvojstupňově (splnil / nesplnil), přičemž hodnocení „nesplnil“ se posuzovalo jako hodnocení nevyhovující (viz tabulka). Normální hodnocení bylo „výtečně“, když dvě z přezkoušených cvičení byly výtečné a jedna nejméně dobrá, „dobře“, když dvě byly hodnoceny nejméně dobře a jedna vyhovující, „vyhovující“, když cvičení byla hodnocena vyhovující nebo jedna nevyhovující a z ostatních jedno hodnoceno nejméně dobře. „Nevyhovující“ hodnocení cvičící dostali, když jedno z cvičení bylo hodnoceno nevyhovující a ostatní jen vyhovující, nebo když nebylo některé z cvičení začaté, případně bylo z vlastní viny nedokončeno. U vojáků z povolání s oslabeným zdravím a sníženou zdravotní klasifikací rozhodl o přezkoušení ošetřující lékař podle aktuálního stavu. Osvobodit od přezkoušení, nebo některé jeho části bylo možné maximálně po dobu jednoho roku. Voják z povolání, který byl hodnocen při přezkoušení z tělesné výkonnosti známkou nevyhovující, byl komisí ve složení velitel, odborný tělovýchovný orgán a náčelník zdravotní služby posouzen z hlediska způsobilosti k výkonu vojenské služby a zastávané funkce. Podle individuální situace mu velitel uložil, dokdy musí dosáhnout tělesné výkonnosti. V případě, že se prokáže, že nesplnil výkonnost z vlastní viny, uplatnil příslušný velitel finanční postih podle novelizovaných směrnic pro přiznávání funkčních platů. Při trojnásobném nesplnění předepsaných výkonnostních norem se zpracovalo komplexní hodnocení a navrhlo se propuštění vojáka z povolání ze služební poměru pro služební nezpůsobilost.

Pro zvýšení motivace a růstu tělesné zdatnosti se od výcvikového roku 1990/1991 zavedla pro vojáky z povolání Vojenská tělovýchovná třída. Tvořily ji disciplíny střelba ze služební zbraně 20 ran na 25 metrů, 4km přespolní běh a 300m plavání. Ve sportovních soutěžích, které se staly součástí služební tělesné výchovy, se měla dodržovat zásada dobrovolnosti a využít spolupráce se Svazem vojenské mládeže, Svazem vojáků z povolání a odbory pracovníků ČSA. Dále bylo doporučeno ve spolupráci s ústřední radou Svazu vojáků

Překážková dráha
– tematický celek služební tělovýchovy

z povolání navázat sportovní styky s podobnými organizacemi ostatních armád a novelizovat Vojenský odznak zdatnosti a obsah přiblížit potřebě rozšíření zájmu mezi vojáky základní služby. Soutěže vojáků a vojaček z povolání zařazovat do programu sportovních dnů všech velitelských stupňů. Ve sportovních soutěžích, které se staly součástí služební tělesné výchovy, je třeba organizovat v měsících leden a červen Sportovní den FMO. Dále bylo rozhodnuto, že od výcvikového roku 1990/1991 se budou organizovat mistrovství ČSA za účasti družstev Západního vojenského okruhu, Východního vojenského okruhu, letectva a protivzdušné obrany státu, vojenských vysokých škol, železničního vojska Federálního ministerstva dopravy a podřízených útvarů a zařízení v následujících sportovních odvětvích:

- pro vojáky v základní službě v malé kopané a nohejbale;
- pro vojačky z povolání ve stolním tenise, přespolním běhu, orientačním běhu a odbíjené;
- pro vojáky z povolání v běžeckém lyžování, malé kopané, tenise, plavání, odbíjené, nohejbalu a vojenské tělovýchovné třídnosti;
- společně pro vojáky v základní službě a pro vojáky z povolání ve stolním tenisu, šachu, přespolním běhu, orientačním běhu, vojenském odznaku zdatnosti, odbíjené, vojenském trojboji a střelbě ze služebních zbraní (pistole a samopalu).

Text: Peter Bučka, foto: archiv autora

VI. věková skupina Muži do 51–55 r. Ženy TZO			VII. nad 55 roky	VIII. TZO
5	4	3		
Nad 2 301 m	2 101 –2 300 m	1 901 –2 100 m	Nad 1 701 m	Nad 1 651 m
Splnila nad 1 501 m			-	-
8:00 min	9:00 min	10:30 min	Do 12:00 min	Do 12:00 min
Do 14:00 min			-	-
30/13	28/8	25/6	-	-
-	-	-	-	-
35,0 s	38,0 s	41,0 s	-	-
-	-	-	-	-
40 m	35 m	30 m	-	-
-	-	-	-	-

Plavání na 300 m
– alternativní disciplína dvanáctiminutového běhu

Attention, attention, active walking blood bank!

NEVÍŠ, KDY JI TY NEBO TVÍ BLÍZCÍ BUDOU POTŘEBOVAT

Přijď a daruj **25. 7.** **1. 8.** **8. 8.** **2018**

ÚSTŘEDNÍ VOJENSKÁ NEMOCNICE -
VOJENSKÁ FAKULTNÍ NEMOCNICE PRAHA

Dárci krve pavilon/vchod **A3**

Neváhej a přihlas se na odběr na www.uvn.cz/bloodbank

velitel
601. skupiny speciálních sil
organizuje
výběr kandidátů na služební místa

Velitel bojové skupiny
Operátor bojové skupiny

Důstojník štábu ▪ Praporčík štábu ▪ Specialista (spojář/IT)
Řidič ▪ Kuchař ▪ Automechanik ▪ Skladník (PHM/výstroj)
Velitel hospodářské skupiny

Termín konání:
10. - 16. 9. 2018

Pro přihlášení k výběru osob a bližší informace k nabízeným služebním místům
nás kontaktujte na personálním oddělení:

alc.: (973) 411 595, 411 549 personalni@601skss.cz
www.601skss.cz/vyberove-rizeni.html

Služební místa nepodléhají výběru osob dle směrnice NGŠ AČR čj. 430-1/2015-2230 ze dne 30.6.2015

DUM SPIRO SPERO

